

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ
Vedic Literature of Ancient India

ଅଥର୍ବବେଦ

(अथर्ववेद / Atharvaveda)

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ
Vedic Literature of Ancient India

ଅଧର୍ବବେଦ

ଶୌନକ ସଂହିତା

(शौनक संहिता)
(Shaunaka Samhitaa)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

Editor – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ

Language – Sanskrit - Odia

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (Proofreading by)

ଶ୍ରୀ ଗଙ୍ଗାଧର ପଣ୍ଡା

ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋଚନ ପଣ୍ଡା

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦନା

prakash@scholarshoppe.com

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ

ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋଚନ ପଣ୍ଡା

ଜିଲ୍ଲା ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ବୈଦିକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିଷଦ,
ସମ୍ବଲପୁର, ଓଡ଼ିଶା

klpandajsg@gmail.com

ଶ୍ରୀ ଗଙ୍ଗାଧର ପଣ୍ଡା

ପ୍ରଧାନ ଅଧ୍ୟାପକ,
ନବଜୀବନ ବେଦ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ମଦନମୋହନପୁର
ବ୍ରହ୍ମପୁର, ଗଞ୍ଜାମ, ଓଡ଼ିଶା

ପୂର୍ବାଭାଷ

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ମାତୃପିତୃଭ୍ୟାଂ ନମଃ ।

ସର୍ବଭ୍ୟୋ ଗୁରୁଭ୍ୟୋ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ମହାଗଣପତିଭ୍ୟୋ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ସରସ୍ୱତ୍ୟାୟ ନମଃ ।

ସର୍ବଭ୍ୟୋ ଦେବେଭ୍ୟୋ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ବେଦାୟ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ବେଦପୁରୁଷାୟ ନମଃ ।

୧୩ ଜୁଲାଇ ୨୦୨୨, ବ୍ୟାସ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା, ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ବେଦମାନଙ୍କର ରୂପାନ୍ତର ସୃଷ୍ଟିକାରେ ଏହା ମୋର ଷର୍ଥ ପ୍ରକଳ୍ପ । "ଉକ୍-ବେଦ", ଯଜୁର୍ବେଦ, ଓ "୧୦୮ ଉପନିଷଦ" ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ରୂପାନ୍ତର କରିବା ପରେ, ପାଠକ ଓ ଶୁଭେଚ୍ଛୁମାନଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ "ଅଥର୍ବବେଦ" ଓ "ସାମବେଦ"କୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ରୂପାନ୍ତର କରିବା ପ୍ରକଳ୍ପ ହାତକୁ ନେଲି, ଓ ଏହା ଉପରେ ଗବେଷଣା ତଥା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଲାଗିପଡ଼ିଲି । ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପର ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ "ଅଥର୍ବବେଦ" ସମାପନ କରିବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲି । ସେଥିପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ "ଶୌନକ ସଂହିତା"କୁ ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ରୂପାନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲି । ଅନେକଦିନ କାର୍ଯ୍ୟକରିବା ପରେ "ଶୌନକ ସଂହିତା"ର ରୂପାନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେଲା । ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପର ୨ୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ "ସାମବେଦ"କୁ ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ରୂପାନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭକରି, ଏହାର ଉପଲବ୍ଧ "କୌଥୁମ ସଂହିତା"ଙ୍କର ରୂପାନ୍ତର ମଧ୍ୟ ଶେଷ ହେଲା । ଏହି ସଂସ୍କରଣର ବିଶେଷତ୍ୱ ଏହା ଯେ, ଏଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନ୍ତ୍ରର ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାରେ ବହୁ ପରିଶ୍ରମପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଅଛି, ତଥା ଅନ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟ ମାନଙ୍କର ସୂଚନା ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ସଂସ୍କରଣରେ ଯେଉଁ ସବୁ ବିଶେଷତ୍ୱ ରହିଛି, ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱଳ୍ପ ବିବରଣୀ ଆଗାମୀ ପୃଷ୍ଠାରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏହି ରୂପାନ୍ତରଣରେ ୧୯୫୪ ମସିହାର ଏକ ପୁରୁଣା ପୁସ୍ତକ "ଅଥର୍ବବେଦ - ଶୌନକ ସଂହିତା"କୁ ଆଧାର ରୂପେ ନିଆଯାଇଛି, ତଥା ଅନ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସୂତ୍ରମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଏହି ସଂସ୍କରଣର ସମାପନ କରାଯାଇଛି । ସମସ୍ତ ସୂତ୍ରର ସୂଚନା ତଳେ "ସୂତ୍ର ସୂଚନା" ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏହି ରୂପାନ୍ତରଣରେ "ଅଥର୍ବବେଦ"ର ସ୍ୱର (ଉଦାତ୍ତ, ଅନୁଦାତ୍ତ, ସ୍ୱରିତ ଇତ୍ୟାଦି) ମାନଙ୍କର ଶଂକେତ ବା ଚିହ୍ନ ଦିଆଯାଇନାହିଁ । ଏହାର କାରଣ ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ସେ ପ୍ରକାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ । ତଥାପି ଏହା ଉପରେ ଗବେଷଣା ଜାରି ରହିଛି, ହୋଇପାରେ ଏହାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂସ୍କରଣରେ ଏହା ଉପଲବ୍ଧ ହେବ । ଖେବ ସାଇଟରେ ସମସ୍ତ ଶ୍ଳୋକ ବା ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ସ୍ୱରାବୃତ୍ତି ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି, ପାଠକମାନେ ଏହାକୁ ଶୁଣି ପାରିବେ ବା ଅଭ୍ୟାସ କରିପାରିବେ ।

"ଅଥର୍ବବେଦ"ର ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ରୂପାନ୍ତର ସରିବା ପରେ, ଏହା ଠିକ୍ ରେ ରୂପାନ୍ତର ହେଲା କି ନାହିଁ, ତାହାର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (ପ୍ରୁଫ୍-ରିଡିଙ୍ଗ୍) ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ମୂଳ ଦସ୍ତାବେଜ ସଙ୍ଗରେ ରୂପାନ୍ତରୀତ ଦସ୍ତାବେଜର ଯାଞ୍ଚ କରିବାପାଇଁ, ୨ଜଣ ଅଲଗା ଅଲଗା ଶୁଦ୍ଧିକରଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ଶ୍ରୀ ଗଙ୍ଗାଧର ପଣ୍ଡା (ଅଥର୍ବବେଦୀ)" ଓ "ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋତନ ପଣ୍ଡା" ମୁଖ୍ୟରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ମୁଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ସମସ୍ତ ଯୋଗଦାନକାରୀ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୃତଜ୍ଞତା ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଛି । ତାଙ୍କର ଉପଦେଷ, ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଓ ସୁଧାରୀକରଣ ସର୍ବଦା ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ରହିବ ।

ଶେଷରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଯୋଗଦାନ ପାଇଁ ଏହି ପବିତ୍ରଗ୍ରନ୍ଥ "ଅଥର୍ବବେଦ ଓଡ଼ିଆରେ" ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇପାରିଛି । ଆଶାକରୁଛି ଏହା ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଭାଷୀ ବେଦଲିପୁ ଜନମାନଙ୍କ କାମରେ ଆସିବ ଓ ଏହାକୁ ଭବିଷ୍ୟତ ପିଢ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଭାରତର ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରାକୁ ବଜାୟ ରଖିବେ ।

ତାରିଖ - ୩୦.୦୮.୨୦୨୩

ରକ୍ଷାବନ୍ଧନ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ,

ସଂପାଦକ,

ସଂସାରଫଳ, ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡାଇ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, ଓଡ଼ିଶା, ଭାରତ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥିତି - ଚେନ୍ନାଇ, ତାମିଲନାଡୁ, ଭାରତ ।

ଉତ୍ସର୍ଗ

ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ "ଅଥର୍ବବେଦ ଓଡ଼ିଆରେ" ଓଡ଼ିଆ ଭାଷୀ ସମସ୍ତ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସେବାରେ ଓ
ସାର୍ବଜନୀନ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରସାର ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଛି ।

ବଶମ୍ଭଦ

ସଂପାଦକ

ନିବେଦନ

ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ "ଅଥର୍ବବେଦ ଓଡ଼ିଆରେ" ଟି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପଠନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତିଆରି କରାଯାଇଛି ଓ ଏହା
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଡିଜିଟାଲରୂପରେ ମୁକ୍ତ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ । ଏହାର କୌଣସି ବ୍ୟାପାରୀକରଣ ନ କରିବାକୁ
ଅନୁରୋଧ । ଯଦି କେହି ଏହାର ପ୍ରକାଶନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ସଂପାଦକଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ
କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ।

ଏହି ଓଡ଼ିଆ ରୂପାନ୍ତରିତକୁ ଆମ ଜ୍ଞାନ ଅବଧିରେ, ଧ୍ୟାନ ପୂର୍ବକ, ସମସ୍ତ ସାବଧାନ ଓ ଯତ୍ନର
ସହିତ ରୂପାନ୍ତର କରାଯାଇଛି । ତଥାପି, ଏଥିରେ ଭୁଲ ବା ତ୍ରୁଟି ରହିଥାଇ ପାରେ । ତେଣୁ କୃପାଳୁ
ପାଠକ, କ୍ଷମା କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ, ସଂପାଦକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚରକୁ ଆଣିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ।

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ,

ସଂପାଦକ,

ଅଥର୍ବବେଦ

ଇତିହାସକାରମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ବେଦର ବିଭାଜନ ‘ତ୍ରେତୟା ଯୁଗ’ର ଆରମ୍ଭରୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଥିଲା । ମୁନିଋଷିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିବା "ବେଦତ୍ରୟୀ ମନ୍ତ୍ର" ସମୁହ ଅନେକ ଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ତାହାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଓ ମହତ୍ତ୍ୱ ଅନୁସାରେ ବିଭାଜନ କରିବାପାଇଁ ଟଙ୍କଣ "ଋତ୍ବିକ"ଙ୍କୁ ଦାୟୀତ୍ୱ ଦିଆଗଲା । ସେମାନେ ହେଲେ - 'ହୋତା', 'ଅଧ୍ୱର୍ଯୁ', 'ଉଦ୍ୱାତା' ଓ 'ବ୍ରହ୍ମ' । ଏଥିପାଇଁ 'ହୋତା'ଙ୍କୁ ଋକ୍ ମନ୍ତ୍ର, 'ଅଧ୍ୱର୍ଯୁ'ଙ୍କୁ ଯଜୁସ୍ ମନ୍ତ୍ର, 'ଉଦ୍ୱାତା'ଙ୍କୁ ସାମନ୍ତ ଋକ୍ ମନ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଚାରଣର ଦାୟୀତ୍ୱ ଦିଆଗଲା, କିନ୍ତୁ ଚତୁର୍ଥ ଋତ୍ବିକ୍ 'ବ୍ରହ୍ମ' ସିଧା ସଳଖ ଭାବରେ କୌଣସି 'ବେଦତ୍ରୟୀ' ମନ୍ତ୍ର ସହିତ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ନଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ସେହି ଗାନ୍ଧର୍ବ ଋତ୍ବିକ୍ ମାନଙ୍କର ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିବାର ଦାୟୀତ୍ୱ ଦିଆଗଲା ।

ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଚାଲୁଥିବା ବେଳେ, ସେମାନେ କିଛି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମନ୍ତ୍ର 'ଅଥର୍ବଣ' ଋଷି ଓ 'ଅଙ୍ଗିରସ' ଋଷିଙ୍କ ଠାରୁ ପାଇଲେ । ସେ ମନ୍ତ୍ରସମୁହ ଶାନ୍ତି ଓ ଅଖଣ୍ଡତା ରଖିବା, ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମା ମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟ ଶକ୍ତିର ନିବାରଣ, ସାମାଜିକ ରିତି, ଭେଷଜ ବିଦ୍ୟା, ଓ ଶତ୍ରୁ ଜୟ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା । ସେସବୁ ମନ୍ତ୍ରସମୁହକୁ ନେଇ "ଅଥର୍ବବେଦ"ର ଭିତ୍ତିଭୂମି ସ୍ଥାପନ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଋତ୍ବିକ୍ "ବ୍ରହ୍ମ" ଏହିସବୁ ମନ୍ତ୍ରସମୁହର ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିବାର ଦାୟୀତ୍ୱ ନେଲେ ଓ ଏହାର ପ୍ରସାର କରିବାରେ ଯୋଗଦାନ ଦେଲେ ।

ଦ୍ୱାପରଯୁଗରେ "ବେଦବ୍ୟାସ" ବେଦ ବିଭାଜନକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ । ସେ, ଏହି ବିଭାଜନ ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟତଃ ୨ଟି ପଦ୍ଧତିର ସାହାଯ୍ୟ ନେଇଥିଲେ, ଯଥା, ସାହିତ୍ୟିକ ଓ ଶ୍ରୌତଯଜ୍ଞକର୍ମ । ତେଣୁ ମନ୍ତ୍ରସମୁହର ଲକ୍ଷଣ ଅନୁସାରେ, ସାହିତ୍ୟିକ (ପଦ୍ୟ, ଗଦ୍ୟ ଓ ସଂଗୀତ) ଓ ଶ୍ରୌତଯଜ୍ଞକର୍ମ (ମୁଖ୍ୟତଃ ବିଷୟବସ୍ତୁ) ପଦ୍ଧତିରେ ବିଭାଜନ କରିଥିଲେ । ପଦ୍ୟରେ 'ଋକ୍-ବେଦ'କୁ, ଗଦ୍ୟରେ 'ଯଜୁର୍ବେଦ'କୁ, ସଂଗୀତରେ 'ସାମବେଦ'କୁ ବିଭକ୍ତ କରିଥିଲେ । ଏହାପରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ କେବଳ ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇ ଗୋଟିଏ ଭାଗ କରିଥିଲେ, ଯାହା "ଅଥର୍ବବେଦ" ନାମରେ ପରିଚିତ

ହେଲା । ସେଇଥିପାଇଁ କେବଳ "ଅଥର୍ବବେଦ"ରେ ମନ୍ତ୍ରସମୂହର ୩ ପ୍ରକାରର ଲକ୍ଷଣ, ଅର୍ଥାତ ପଦ୍ୟ, ଗଦ୍ୟ, ଓ ସଂଗୀତ ମିଳିଥାଏ ।

ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ, ଏହି ମନ୍ତ୍ରସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ମହର୍ଷି "ଅଥର୍ବଣ"ଙ୍କର ଅଧିକାଂଶ ମନ୍ତ୍ର (୨୭୧୭) ଥିବାରୁ, ଏହାର ନାମ "ଅଥର୍ବବେଦ" ରଖାଯାଇଥିଲା । "ଅଥର୍ବବେଦ" ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ନାମ-ମାନଙ୍କରେ ପରିଚିତ, ଯଥା, - ଅଥର୍ବବେଦ, ଅଥର୍ବାଙ୍ଗିରୋବେଦ, ବ୍ରହ୍ମବେଦ, ଭିଷଗ୍-ବେଦ, ଓ କ୍ଷାତ୍ରବେଦ ।

ଅଥର୍ବବେଦ – ପାଣିନିଙ୍କ ଧାତୁପାଠରେ "ଅର୍ବ"ର ଅର୍ଥ ହିଂସା ବା ହିଂସା ସଂବନ୍ଧୀୟ କର୍ମ । ତେଣୁ ଏହାର ପ୍ରତିକୂଳ ଅର୍ଥରେ ଏହା "ଅଥର୍ବ", ଅର୍ଥାତ ଅହିଂସା ବା ଶାନ୍ତି ଓ ପୌଷ୍ଟିକ କର୍ମ ଅଟେ । "ଅଥର୍ବବେଦ"ର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଏହାକୁ ପ୍ରମାଣ କରିଥାଏ, ସେହିଥିପାଇଁ ଏହି ବେଦର ନାମ "ଅଥର୍ବବେଦ" ଅଟେ ।

ଅଥର୍ବାଙ୍ଗିରୋବେଦ – "ଅଥର୍ବବେଦ"ରେ ଅଧିକାଂଶ ମନ୍ତ୍ର ମହର୍ଷି "ଅଥର୍ବଣ" ଓ "ଅଙ୍ଗିରସ"ଙ୍କର ଥିବାରୁ, ଏହାକୁ "ଅଥର୍ବାଙ୍ଗିରୋବେଦ" କୁହାଯାଏ । ଏହାର ଉଲ୍ଲେଖ୍ୟ "ଅଥର୍ବବେଦ", "ମହାଭାରତ", "ମନୁସ୍ମୃତି", "ଯଜୁର୍ବିଜ୍ଞାନସ୍ମୃତି" ଓ "ଐଶାନସସ୍ମୃତି" ଇତ୍ୟାଦି ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କରେ ରହିଅଛି ।

ବ୍ରହ୍ମବେଦ – "ବ୍ରହ୍ମା" ନାମକ 'ଉଦ୍ଭିକ' (ଉପରେ ଆଲୋଚିତ) ଏହାର 'ଶ୍ରୌତଯଜ୍ଞକର୍ମ' ପ୍ରତିପାଦନ କରିଥିଲେ ବୋଲି ଏହାକୁ "ବ୍ରହ୍ମବେଦ" କୁହାଯାଏ । ଆଉଏକ କାରଣ, ଏଥିରେ ଅଧିକାଂଶ ମନ୍ତ୍ର "ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚିନ୍ତନ" ବିଷୟରେ ଥିବାରୁ, ଏହା "ବ୍ରହ୍ମବେଦ" ନାମରେ ଜଣା ।

ଭିଷଗ୍-ବେଦ – "ଅଥର୍ବବେଦ"ରେ ଅନେକ ରୋଗ ଓ ତାହାର ଔଷଧ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ୍ୟ ରହିଅଛି, ସେଥିପାଇଁ ଏହା "ଭିଷଗ୍-ବେଦ" ନାମରେ ମଧ୍ୟ ଜଣା ।

କ୍ଷାତ୍ରବେଦ – "ଅଥର୍ବବେଦ"ରେ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ରାଜକର୍ମ ସଂବନ୍ଧୀତ ଅନେକ ସୁକ୍ତ ସମୂହ ରହିଅଛି, ତଥା ଏଥିରୁ ରାଜନୈତିକ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ, ସେଇଥିପାଇଁ ଏହା "କ୍ଷାତ୍ରବେଦ" ନାମରେ ମଧ୍ୟ ଜଣା ।

ଅଥର୍ବବେଦ ବିଷୟବସ୍ତୁ

"ଅଥର୍ବବେଦ"କୁ ସାମାଜିକରୀତି କାଣ୍ଡ କୁହାଯାଏ, ତେଣୁ ଏଥିରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଓ ସାମାଜିକ ଶାନ୍ତି ତଥା ରକ୍ଷା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅନେକ ମନ୍ତ୍ର ଓ କର୍ମ ରହିଅଛି । ତେଣୁ ଏହାର ବିଷୟବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ, ବ୍ରହ୍ମ ତଥା ଦାର୍ଶନୀକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ, ଭୈଷଜ୍ୟ କର୍ମ, ଶାନ୍ତି ତଥା ପୌଷ୍ଟିକ କର୍ମ, ରାଜକର୍ମ, ସାଂମନସ୍ୟକର୍ମ, ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଆୟୁଷ୍ୟକର୍ମ ଓ ଅଭିଚାର କର୍ମ ଇତ୍ୟାଦି ।

ବ୍ରହ୍ମ ଓ ଦାର୍ଶନୀକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ

"ଅଥର୍ବବେଦ"ରେ ବିଶେଷରୂପରେ 'ବ୍ରହ୍ମ'ର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ବେଦରେ ବ୍ରହ୍ମର ବର୍ଣ୍ଣନା ଯେତେ ବିସ୍ତାର ଓ ସୁସ୍ଥୁତାର ସହିତ କରାଯାଇଛି, ତାହା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବେଦରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ନାହିଁ । ଏହା କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବନାହିଁ ଯେ, 'ଉପନିଷଦ'ରେ ଯେଉଁ ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟାର ବିକସିତ ରୂପ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ, ତାହାର ମୂଳ ଏହି "ଅଥର୍ବବେଦ" । ଏହି ବେଦରେ ବିଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବ୍ରହ୍ମତ୍ୱର ବିବେଚନା କରାଯାଇଛି, ଯଥା, ବ୍ରହ୍ମ କ'ଣ?, ତାହାର ସ୍ୱରୂପ କ'ଣ?, ତାହାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ସାଧନ କ'ଣ?, ସିଏ ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଅନେକ?, ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କ ସହିତ ସଂବନ୍ଧ କ'ଣ?, ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟ ସହିତ ଜୀବାତ୍ମା ଓ ପ୍ରକୃତିର ମଧ୍ୟ ବିବେଚନା କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ବିରାଟ, ବ୍ରହ୍ମ, ସ୍କନ୍ଧ, ରୋହିତ, ବ୍ରାତ୍ୟ, ଉଲ୍ଲିଷ୍ଠ, ପ୍ରାଣ, ସ୍ୱର୍ଗୋଦନ, ଆଦି ବ୍ରହ୍ମର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ୱରୂପମାନଙ୍କର ବିସ୍ତୃତ ବର୍ଣ୍ଣନା ମିଳିଥାଏ ।

ଏଥିରେ ସଂସାର 'ଜଳ'ରୁ ସୃଷ୍ଟି ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଇଶ୍ୱର ଜଳରେ ମଞ୍ଜି ପକାଇଲେ, ସେଥିରୁ 'ହିରଣ୍ୟଗର୍ଭ'ର ଉତ୍ପତ୍ତି ହେଲା, ଓ ସେଥିରୁ ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରାରମ୍ଭ ହେଲା । (ଅ.ବେ - ୪.୨.୨.୮)

ଭୈଷଜ୍ୟକର୍ମ

"ଅଥର୍ବବେଦ"ରେ ବିଭିନ୍ନ ରୋଗର ଉପଚାର ପାଇଁ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଉଥିବା ସୁକ୍ତ ସମୁହ ରହିଅଛି । ସେଥିରେ ଥିବା ମନ୍ତ୍ର ସମୁହ ଦ୍ଵାରା ଦେବତାମାନଙ୍କର ଆବାହନ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଏ । ଏହି ସୁକ୍ତରେ, ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ରୋଗର ନାମ ଓ ତାହାର ନିରାକରଣ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଔଷଧର ନାମ ମିଳିଥାଏ । ଜଳଚିକିତ୍ସା, ସୂର୍ଯ୍ୟଚିରଣ ଚିକିତ୍ସା, ଓ ମାନସିକ ଚିକିତ୍ସା ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟର ବିସ୍ତୃତ ବର୍ଣ୍ଣନା, ଏହି ବେଦରେ ମିଳିଥାଏ ।

ଶାନ୍ତି ଓ ପୌଷ୍ଟିକ କର୍ମ

ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର କ୍ଷତି, ଆପତ୍ତି ବା ଅବାଞ୍ଚିତ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରୁ ମୁକ୍ତିପାଇବା ପାଇଁ କରାଯାଉଥିବା କର୍ମରୁତିକୁ ଶାନ୍ତିକ-କର୍ମ କୁହନ୍ତି । ଦୁଃସ୍ଵପ୍ନ-ନାସନ, ଦୁଃଶକୁନ-ନିବାରଣ (ମଙ୍ଗଳ) ଇତ୍ୟାଦି ପାଇଁ କରାଯାଉଥିବା ଦେବପ୍ରାର୍ଥନା ଆଦି ସୁକ୍ତ ସମୁହ ଏହି ବେଦର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅଟେ । ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ-ପ୍ରାପ୍ତି, ଓ ବିପନ୍ନବୃତ୍ତି (ବିପଦର ଶାନ୍ତି) ପାଇଁ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଉଥିବା ସୁକ୍ତ, ପୌଷ୍ଟିକ କର୍ମର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅଟନ୍ତି, ଯେପରିକି ପୁଷ୍ଟିବର୍ଦ୍ଧକ, ମଣିବନ୍ଧନ, ଓ ଦେବ-ପ୍ରାର୍ଥନା ଇତ୍ୟାଦି ।

ରାଜକର୍ମ (ରାଜନୀତି)

"ଅଥର୍ବବେଦ"ରେ ରାଜନୈତିକ ବିଷୟର ବିସ୍ତାର ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ୍ୟ ରହିଅଛି । ରାଜା କିଭଳି ହେବା ଦରକାର ?, ରାଜା ଓ ପ୍ରଜାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଶାସନର ପ୍ରକାର, ରାଜାଙ୍କର ନିର୍ବାଚନ ଓ ରାଜାଭିଷେକ, ରାଜାଙ୍କର ଅଧିକାର ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ସଭା ଓ ସମିତି ତଥା ତା'ର ସ୍ଵରୂପ, ନ୍ୟାୟ ଓ ଦଣ୍ଡବିଧାନ, ସେନା ଓ ସେନାପତି, ସୈନିକର ପ୍ରକାର ଓ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ, ସୈନିକର ଶିକ୍ଷା, ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର, ଯୁଦ୍ଧର ସ୍ଵରୂପ, ଶତ୍ରୁ-ନାଶନ, ଓ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ସାଧନ ଇତ୍ୟାଦି ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟ, ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅଟେ ।

ସାଂମନସ୍ୟକର୍ମ

"ଅଥର୍ବବେଦ"ରେ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ, ସାମାଜିକ, ପାରିବାରିକ, ରାଜନୀତିକ, ତଥା ଧାର୍ମିକ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ବିଶେଷ ମହତ୍ତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି, ଓ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ସୁକ୍ତ ସ୍ମରଣ କରିବାର ବିଧାନ ରହିଅଛି ।

ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ (ଆତ୍ମାଲୋଚନା)

ଜ୍ଞାତ-ଅଜ୍ଞାତ ଅବସ୍ଥାରେ ହୋଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ ତୃଟିପୂର୍ଣ୍ଣ-କର୍ମ କାରାଣରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଥିବା ସଂଭାବିତ ଅନିଷ୍ଟକୁ ଦୂରକରିବା ପାଇଁ କ୍ଷମା-ଅର୍ଚନା, ଦେବ-ପ୍ରାର୍ଥନା, ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ-ହୋମ, ଚାରିତ୍ରିକ ବଦନାମର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ, ଓ ଅଶୁଭ ନକ୍ଷତ୍ରରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବା ପିଲାଙ୍କର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ, ଇତ୍ୟାଦି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଗୁଡିକର ଉଲ୍ଲେଖ "ଅଥର୍ବବେଦ"ରେ ମିଳିଥାଏ ।

ଆୟୁଷ୍ୟକର୍ମ

ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ଦୀର୍ଘାୟୁ ପାଇଁ, ଦେବତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସରଖି ବିଭିନ୍ନ ସୁକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଦୀର୍ଘାୟୁଷ ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଥାଏ । ଏହା ଅତିରିକ୍ତ, ଦୀର୍ଘାୟୁ ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ ହସ୍ତ ତଥା ଗଳାରେ ରକ୍ଷାସୂତ୍ର ଓ ମଣି ବାନ୍ଧିବାର ବିଧାନ "ଅଥର୍ବବେଦ"ରେ ମିଳିଥାଏ ।

ଅଭିଚାର କର୍ମ

ଦୈତ୍ୟ-ରାକ୍ଷସ ଓ ଶତ୍ରୁ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କରାଯାଉଥିବା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରୟୋଗ ଓ ବିଧିଗୁଡିକ ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅଟେ । ମାରଣ, ମୋହନ, ଉଚ୍ଚାଟନ, ବଶୀକରଣ, ଇତ୍ୟାଦିକୁ ଅଭିଚାର କୁହାଯାଏ । "ଅଥର୍ବବେଦ"ରେ ଅଭିଚାରିକ ମନ୍ତ୍ର ବହୁତ କମ ମିଳିଥାଏ ।

"ଅଥର୍ବବେଦ"ର ବିଷୟ ବିବେଚନାରୁ, ଏହା ଜଣାପଡିଥାଏ ଯେ, ଏଥିରେ ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ, କାମ ଓ ମୋକ୍ଷ ରୂପରେ "ପୁରୁଷାର୍ଥଚତୁଷ୍ଟୟ"ର ସମସ୍ତ ଅଙ୍ଗର ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଅଛି । ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ଧର୍ମଦର୍ଶନ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମ, ଓ ତତ୍ତ୍ୱମିମାଂସାର ସଂବନ୍ଧୀତ ସମସ୍ତ ତତ୍ତ୍ୱ ଏଥିରେ ବିଦ୍ୟମାନ ରହିଅଛି ।

ସମାଜଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ରାଜନୀତି, ଅର୍ଥଶାସ୍ତ୍ର, ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର, ଓ ଜ୍ଞାନ-ବିଜ୍ଞାନର ଏହା ଏକ ଭଣ୍ଡାର । ସାହିତ୍ୟିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ରସ, ଅଳଂକାର, ଛନ୍ଦ, ଭାବ ଓ ଭଷାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଏଥିରେ ବିଦ୍ୟମାନ ରହିଅଛି । ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗିତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ଭାବାତ୍ମକ ପ୍ରେରଣା, ମନନ-ଚିନ୍ତନ, କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଉପଦେଶ, ଆଚାରଶିକ୍ଷା, ଓ ନୀତିଶିକ୍ଷା, ଏଥିରେ ଭରିରହିଛି । ସାଂସ୍କୃତିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ଏଥିରେ ଭଜ, ମଧ୍ୟମ ଓ ନିମ୍ନ - ଏହି ତିନୋଟି ସ୍ତରର ସ୍ୱରୂପ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ । ଅତଃ, ବିଷୟର ବିବିଧତା, ସ୍ଥୂଳରୁ ସୂକ୍ଷ୍ମତମ ତତ୍ତ୍ୱର ପ୍ରତିପାଦନ, ଓ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟତା ସହିତ ବ୍ୟବହାରିକତାର ସମିଶ୍ରଣ "ଅଥର୍ବବେଦ"ର ମୁଖ୍ୟ ବିଶେଷତା ଅଟେ ।

ଅଥର୍ବବେଦ ଶାଖା

ପତଞ୍ଜଳି ମହାଭାଷ୍ୟ ଓ ପୁରାଣ ଅନୁସାରେ "ଅଥର୍ବବେଦ"ର ୯ଟି ଶାଖା ଥିଲା । ସେମାନେ ହେଲେ, (୧) - ପୈଘ୍ଲାଲଦ, (୨) - ତୌଦ, (୩) - ମୌଦ, (୪) - ଶୌନକ, (୫) - ଜାଜଲ, (୬) - ଜଲଦ, (୭) - ବ୍ରହ୍ମବଦ, (୮) - ଦେବଦର୍ଶ, ଓ (୯) - ଚାରଣବୈଦ୍ୟ । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ୨ଟି ଶାଖାର ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି, ଯଥା ଶୌନକ ଓ ପୈଘ୍ଲାଲଦ । ଅନ୍ୟ ଶାଖା ଗୁଡିକ ବିଲୁପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି ।

୧ - ଶୌନକ ଶାଖା ସଂହିତା

"ଶୌନକ ଶାଖା" ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି । ଏହା ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ଅଦ୍ୟାବଧି ପ୍ରଚଳିତ । ଏଥିରେ ସମୁଦାୟ ୨୦ଟି କାଣ୍ଡ, ୩୨ଟି ପ୍ରପାଠକ, ୭୩୦ଟି ସୂକ୍ତ ଓ ୫୯୮୭ ମନ୍ତ୍ର ରହିଅଛି । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, ୧ମ ରୁ ୭ମ କାଣ୍ଡରେ ଛୋଟ ଛୋଟ ମନ୍ତ୍ର ବିଶିଷ୍ଟ ସୂକ୍ତ ସମୂହ ରହିଅଛି । ୮ମ ରୁ ୧୨ଶ କାଣ୍ଡରେ ବଡ଼ ଓ ବିବିଧ ବିଷୟର ସୂକ୍ତ ରହିଅଛି । ୧୩ଶ ରୁ ୨୦ଶ କାଣ୍ଡରେ ଏକରୂପ ବିଷୟ ଓ ବଡ଼ ସୂକ୍ତ ସମୂହ ରହିଅଛି ।

ତଳେ କାଣ୍ଡ ଅନୁସାରେ ସୂକ୍ତ ଓ ବିଷୟର ବିବରଣ, ଟେବୁଲରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

କାଣ୍ଡ	ସୂକ୍ତ	ବିଷୟ	ମନ୍ତବ୍ୟ
୧-୭	୪୩୩	ବିଭିନ୍ନ	ସୁଦ୍ରସୂକ୍ତ
୮-୧୧	୩୦	ବିଭିନ୍ନ	ବଡ଼ସୂକ୍ତ
୧୨	୧୨	ପୃଥିବୀ ସୂକ୍ତ, ରାଜନୈତିକ, ଭୌଗଳିକ	ବଡ଼ସୂକ୍ତ
୧୩ ୧୫	୨୪	ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ	ବଡ଼ସୂକ୍ତ
୧୪	୨	ବିବାହ	ବଡ଼ସୂକ୍ତ
୧୬	୯	ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ-ନାଶନ	ବଡ଼ସୂକ୍ତ
୧୭	୧	ଅଭ୍ୟୁଦୟ ପ୍ରାର୍ଥନା	ବଡ଼ସୂକ୍ତ
୧୮	୪	ପିତୃମେଧ	ବଡ଼ସୂକ୍ତ
୧୯	୭୨	ଭେଷଜ୍ୟ, ରାଷ୍ଟ୍ରବୃଦ୍ଧି, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ	ବଡ଼ସୂକ୍ତ
୨୦	୧୪୩	ସୋମଯଜ୍ଞ, ଇନ୍ଦ୍ର ବୈଷୟିକ	ବଡ଼ସୂକ୍ତ

୨ - ପୈତୃଲୀଦ ଶାଖା ସଂହିତା

ଯଦିଓ "ପୈତୃଲୀଦ ଶାଖା"ର ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି (ସୁରକ୍ଷିତ ତାଳପତ୍ର ପାଣ୍ଡୁଲିପି, ଓଡ଼ିଶାରୁ ମିଳିଛି), କିନ୍ତୁ ଏହାର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରଚନା ଲୋକ-ଲୋଚନକୁ ଆସିପାରିନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହାର ଆଂଶିକ ବା କିଛି କାଣ୍ଡ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି, ଏହା ଉପରେ ଅନେକ ବିଦ୍ୱାନ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ଆଶା କରାଯାଏ, ଏହାର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରଚନା ଲୋକ-ଲୋଚନକୁ ନିକଟ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆସିବ । "ଶୌନକ ଶାଖା" ଓ "ପୈତୃଲୀଦ ଶାଖା"ର ବିଷୟବସ୍ତୁ ସମାନ । ଦୁଇଟି ଭିତରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ କହିଲେ, ବିଷୟ, ମନ୍ତ୍ର, ଓ କାଣ୍ଡର କ୍ରମ ପ୍ରବନ୍ଧନ, ଆଉ ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ ଯେ, "ପୈତୃଲୀଦ ଶାଖା"ର ବୈଷୟିକ ବର୍ଣ୍ଣନା, "ଶୌନକ ଶାଖା" ଠାରୁ ତୁଳନାତ୍ମକ ବିସ୍ତୃତ ଓ ନିପୁଣ, ତଥା ବୟସରେ ପୁରୁଣା ।

ଅଧର୍ବବେଦ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ, ଉପନିଷଦ, କଳ୍ପସୂତ୍ର ଓ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ

ଉଭୟ ଅଧର୍ବବେଦୀୟ ଶାଖାମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଛି, ଯାହା "ଗୋପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ" ନାମରେ ପରିଚିତ । ଏଥିରେ ୨ଟି ଭାଗ ଅଛି, ଯଥା, ପୂର୍ବଭାଗ ଓ ଉତ୍ତରଭାଗ । ଏହାର ପୂର୍ବଭାଗରେ ୫ଟି ପ୍ରପାଠକ ଓ ସେଥିରେ ୧୩୫ କଣ୍ଠିକା ସମୂହ ରହିଅଛି, ସେହିପରି ଏହାର

ଉତ୍ତରଭାଗରେ ୨ଟି ପ୍ରସାଂକ ଓ ସେଥିରେ ୧୨୩ଟି କଣ୍ଠିକା ରହିଅଛି । ଏହି "ଗୋପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ" ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ "ଶୌଚଯଜ୍ଞ" ଅଟେ, ତଥା ଏଥିରେ ପ୍ରତିପାଦିତ ନିର୍ବଚନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅତ୍ୟନ୍ତ ରୋଚକ ବିଷୟ ଅଟେ ।

"ଅଥର୍ବବେଦ"ର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆରଣ୍ୟକ ନୀହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହାର ବ୍ରାହ୍ମଣର ଶେଷଭାଗରେ ଆରଣ୍ୟକର ରଚନା ରହିଅଛି ।

"ଅଥର୍ବବେଦ"ର ୩୨ଟି ଉପନିଷଦ ଅଛି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ପୈତୃଲ୍ଲାଦ ଶାଖା"ର "ପ୍ରଶ୍ନ ଉପନିଷଦ" ତଥା "ଶୌନକ ଶାଖା"ର "ମଣ୍ଡୁକ ଉପନିଷଦ" ଓ "ମାଣ୍ଡୁକ୍ୟ ଉପନିଷଦ" ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦରେ ଗଣାଯାଆନ୍ତି । ଏହାର ଅଧିକାଂଶ ଉପନିଷଦ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଷୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ।

"ଅଥର୍ବବେଦ"ର କଳ୍ପସୂତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଶୌଚସୂତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ଗୋଟିଏ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଛି । ଶୌଚସୂତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥ, "ବୈତାନା ଶୌଚସୂତ୍ର" ନାମରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ, ସେଥିରେ ୮ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ଅଛି ଓ ଏହାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ମୁଖ୍ୟତଃ ଶୌଚକର୍ମ ବିନିଯୋଗ ଅଟେ । ସେହିପରି ଏହାର "କୌଶିକ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର", ୧୪ଟି ଅଧ୍ୟାୟ, ତଥା ୧୪୧ଟି କଣ୍ଠିକାରେ ବିଭକ୍ତ, ଓ ଏହା ଅଥର୍ବଣ ସାହିତ୍ୟର ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଟେ ।

ସେହିପରି ଶିକ୍ଷା-ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, "ଅଥର୍ବବେଦ"ର ୨ଟି ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ, ଯଥା "ଅଥର୍ବ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ" ଓ "ଶୌନକୀୟ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ" ଅଛି । ଏଥିରୁ "ଅଥର୍ବବେଦ"ର ପଦପାଠର ସ୍ୱରୂପ ଓ ଲକ୍ଷଣ ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ସେହିପରି, ଏହାର ଶିକ୍ଷା-ଗ୍ରନ୍ଥ ୩ଟି ଅଛି, ଯଥା, ମାଣ୍ଡୁକୀ ଶିକ୍ଷା, ବର୍ଣ୍ଣପଟଳ ଶିକ୍ଷା, ଓ ଦନ୍ତୋଷ୍ଠବିଧୀ ଶିକ୍ଷା । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ମାଣ୍ଡୁକୀ ଶିକ୍ଷା" ୧୭୧ ଶ୍ଳୋକଯୁକ୍ତ ଅଟେ, ଓ ଏଥିରୁ "ଅଥର୍ବବେଦ"ର ବର୍ଣ୍ଣ, ସ୍ୱର, ଓ ସନ୍ଧି ଇତ୍ୟାଦିର ଜ୍ଞାନ ମିଳିଥାଏ ।

ତଳ ଟେବୁଲରେ "ଅଥର୍ବବେଦ"ର ସମସ୍ତ ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ, କଳ୍ପସୂତ୍ର ଓ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କର ତାଲିକା ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅଥର୍ବବେଦ ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ସଂହିତା	ବ୍ରାହ୍ମଣ	ଆରଣ୍ୟକ	ଉପନିଷଦ
ଅଥର୍ବ ବେଦ	ଶୌନକ, ପୈଘ୍ଲାଇଦ	ଗୋପଥ	-	ମୁଣ୍ଡକ, ମାଣ୍ଡୁକ୍ୟ, ପ୍ରଶ୍ନ, ଆତ୍ମା, ସୂର୍ଯ୍ୟ, ପ୍ରାଣାଗ୍ନିହୋତ୍ର, ଆଶ୍ରମ, ନାରଦପରିବ୍ରାଜକ, ପରମହଂସ, ପରମହଂସ ପରିବ୍ରଜକ, ପରବ୍ରହ୍ମ, ସୀତା, ଦେବୀ, ତ୍ରିପୁରାତାପିନୀ, ଭାବନ, ନୃସିଂହ ତାପନୀୟ, ମହାନାରାୟଣ, ରାମ ରହସ୍ୟ, ରାମ ତାପନୀୟ, ଗୋପାଳ- ତାପନୀ, କୃଷ୍ଣ, ହୟଗ୍ରୀବ, ଦତ୍ତାତ୍ରେୟ, ଗରୁଡ଼, ଅଥର୍ବସିରସ୍, ଅଥର୍ବଶିଖା, ବୃହଜ୍ଜାବାଲ, ଶରତ, ଭସ୍ମଜାବାଲ, ଗଣପତ୍ୟର୍ଥବଶୀର୍ଷ, ଶାଣ୍ଡିଲ୍ୟ, ପଶୁପତିବ୍ରହ୍ମ, ମହାବାକ୍ୟ

ଅଥର୍ବବେଦ କଳ୍ପସୂତ୍ର ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ଶ୍ଳୋକସୂତ୍ର	ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର	ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର	ଧର୍ମସୂତ୍ର
ଅଥର୍ବବେଦ	ବୈତାନା ଶ୍ଳୋକସୂତ୍ର,		କୌଶିକ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର,	

ଅଥର୍ବବେଦ ଶିକ୍ଷା ଓ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ	ଶିକ୍ଷା
ଅଥର୍ବବେଦ	ଅଥର୍ବ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ଶୌନକୀୟ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ	ମାଣ୍ଡୁକୀ ଶିକ୍ଷା (ମୁଖ୍ୟ), ବର୍ଣ୍ଣପଟଳ ଶିକ୍ଷା, ଦତ୍ତୋଷ୍ଠବିଧୀ ଶିକ୍ଷା

ଅଥର୍ବବେଦ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଓ ଅନୁବାଦ

"ଅଥର୍ବବେଦ"ର ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଭାରତର ଅନେକ ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କରେ ମିଳିଛି । ଓଡ଼ିଶାର ରାଜ୍ୟ ସଂଗ୍ରହାଳୟରେ ଏଗୁଡ଼ିକ ସଂରକ୍ଷିତ ଅଛି । ଖୁସିର ବିଷୟ ଯେ, ବହୁ ଚର୍ଚ୍ଚିତ "ପୈଞ୍ଜାଲଦ ଶାଖା" ଓଡ଼ିଶାରେ ମିଳିଛି, ଏହାର ଅନୁବାଦ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲୁଅଛି, ଆଶାକରୁଛି, ଏହା ନିକଟ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଲୋକ ଲୋଚନକୁ ଆସିବ । ଆଉ କିଛି ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି, ଯହା IGNCA ରେ ସଂରକ୍ଷିତ ରଖାଯାଇଛି । ତାମିଲନାଡୁ ଓ ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ ରୁ ମଧ୍ୟ କିଛି ପାଣ୍ଡୁଲିପି ମିଳିଛି । ଏହା ସହିତ "ଜର୍ମାନୀ"ର ସଂସ୍କୃତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ କିଛି ପାଣ୍ଡୁଲିପି ରହିଅଛି ।

"ଅଥର୍ବବେଦ"ର ଅନୁବାଦ ଅନେକ ବିଦେଶୀ ଭାଷାରେ ଉପଲବ୍ଧ ରହିଛି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଇଂରାଜୀ, ଜର୍ମାନୀ ଓ ରୁଷି ଭାଷାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ଭାରତୀୟ ଭାଷାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଂସ୍କୃତ, ହିନ୍ଦି, ତାମିଲ, ତେଲୁଗୁ, କନ୍ନଡ଼ ଓ ମାଲାୟଲମ ଭାଷାରେ ଏହାର ଅନୁବାଦ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି ।

ଠଟି ବେଦ ମଧ୍ୟରୁ, "ଅଥର୍ବବେଦ" ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପେ ମାନବ ଜୀବନ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିଅଛି । ମାନବ ଜୀବନରେ ଏହା ଜନ୍ମ ଠାରୁ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତରରେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିଆସୁଅଛି । ଏହା ଦର୍ଶନତତ୍ତ୍ୱ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ-ତତ୍ତ୍ୱରେ ମଧ୍ୟ ଉପନିଷଦ ମାନଙ୍କର ପ୍ରେରଣା ବୋଲି କୁହାଯାଏ । "ଅଥର୍ବବେଦ", ଏକମାତ୍ର ବେଦ, ଯାହା ସର୍ବାଧିକ "ଉପବେଦ" ଓ "ଶାସ୍ତ୍ର" ମାନଙ୍କର ଜନକ । "ଆୟୁର୍ବେଦ", "ଧନୁର୍ବେଦ", "ଅର୍ଥଶାସ୍ତ୍ର", "ନୀତିଶାସ୍ତ୍ର", "ରାଜନୀତି ଶାସ୍ତ୍ର", "ନ୍ୟାୟଶାସ୍ତ୍ର", "ଆଶୁଶାସ୍ତ୍ର", "ଚରକ ସଂହିତା", "ସୁଶ୍ରୁତ ସଂହିତା", "ଭେଷଜ ବିଜ୍ଞାନ", "ସାମାଜିକ ବିଜ୍ଞାନ", "ଦର୍ଶନିକ ବିଜ୍ଞାନ", " ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ତତ୍ତ୍ୱ", ଏହିପରି ଅନେକ ଶାସ୍ତ୍ର ଓ ଗ୍ରନ୍ଥ ର ପ୍ରେରଣାର ସୂତ୍ର "ଅଥର୍ବବେଦ" ଅଟେ ।

॥ ଇତି ଅଥର୍ବବେଦ ॥

ଅଥର୍ବବେଦର ସୂକ୍ତ ଓ ମନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା

କାଣ୍ଡ	ଅନୁବାକ	ସୂକ୍ତ	ମନ୍ତ୍ର
୧	୬	୩୫	୧୫୩
୨	୬	୩୬	୨୦୭
୩	୬	୩୧	୨୩୦
୪	୮	୪୦	୩୨୪
୫	୬	୩୧	୩୭୬
୬	୧୩	୧୪୨	୪୫୪
୭	୧୦	୧୧୮	୨୮୬
୮	୫	୧୦	୨୯୩
୯	୫	୧୦	୩୧୩
୧୦	୫	୧୦	୩୫୦
୧୧	୫	୧୦	୩୧୩
୧୨	୫	୫	୩୦୪
୧୩	୪	୯	୧୮୮
୧୪	୨	୨	୧୩୯
୧୫	୨	୧୮	୨୩୦
୧୬	୨	୯	୧୦୩
୧୭	୧	୧	୩୦
୧୮	୪	୪	୨୮୩
୧୯	୭	୭୨	୪୫୩
୨୦	୯	୧୪୩	୯୫୮
ସମୁଦାୟ	୧୧୧	୭୩୬	୫୯୮୭

ଯଦକ୍ଷରପଦବ୍ରତଂ ମାତ୍ରାହିନଂ ତୁ ଯଦ୍-ଭବେତ୍ ।
 ତତ୍-ସର୍ବ ଶମତାଂ ଦେବ ନରାୟଣ ନମୋଽସ୍ତୁତେ ॥
 ବିସର୍ଗବିନ୍ଦୁମାତ୍ରାଣି ପଦପାଦାକ୍ଷରାଣି ଚ ।
 ନ୍ୟୁନାନି ଚାତିରିକ୍ରାନ୍ତି ଶମସ୍ତ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ॥
 ଓମ୍ ତତ୍ ସତ୍ । ସର୍ବମ୍ ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣାର୍ପଣାମସ୍ତୁ ।
 ଓମ୍ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ।

Sources ସୂତ୍ର	• www.archive.org • www.vedicheritage.gov.in • www.academia.edu • IISH Global (Indian Institute of Scientific Heritage) • www.sanskritweb.net/samveda/ • Vedanta Spiritual Library – www.celextel.org • www.wikipedia.org
Send Corrections to ଭୁଲ ସୁଧାର ପାଇଁ ଯୋଗାଯୋଗ	prakash@scholarshoppe.com
Site access ଞ୍ଜେର ସାଇଟ୍	www.scholarshoppe.com/veda-odia/

ଏହି ‘ପୁସ୍ତକ’ ଟି ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଓଡ଼ିଆ ଡିଜିଟାଲ୍ ରୂପାଙ୍କର ଅଟେ ।

ଅଧର୍ବବେଦ - ଶୌନକ ସଂହିତା

ଅଷ୍ଟାଦଶ କାଣ୍ଡ

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ
ଅଥର୍ବବେଦ - ଶୌନକ ସଂହିତା

[ଅଥଃ ଅଷ୍ଟାଦଶଂ କାଣ୍ଡମ୍]

=====

(୧୮|୧) ଋଷିଃ - ଅଥର୍ବଣ । ଛନ୍ଦ - ତ୍ରିଷ୍ତୁପ୍ (୧-୭, ୯-୧୩, ୧୬-୧୭, ୨୪-୩୭, ୩୯-୪୮, ୫୧-୫୫, ୫୮, ୬୦), ଆର୍ଷୀ ପଞ୍ଜିଃ (୮, ୧୫), ଭୂରିକ୍ ତ୍ରିଷ୍ତୁପ୍ (୧୪, ୪୯-୫୦), ଜଗତୀ (୧୮-୨୩), ପରୋଷ୍ଠିକ୍ (୩୭-୩୮), ଅନୁଷ୍ଟୁପ୍ (୫୬-୫୭, ୬୧), ପୁରୋବୃହତୀ (୫୯) ।
ଦେବତା - ଯମଃ, ମନ୍ତ୍ରେନ୍ଦ୍ରାଚାରୀ ଚ (୧-୩୯, ୪୭-୫୦, ୫୩-୬୧), ରୁଦ୍ରଃ (୪୦), ସରସ୍ୱତୀ (୪୧-୪୩), ପିତରଃ (୪୪-୪୬, ୫୧-୫୨)

=====

ଓ ଚିତ୍ରାଶ୍ୱାୟଂ ସଖ୍ୟା ବବୃତ୍ୟାଂ ତିରଃ ପୁରୁ ଚିଦର୍ଣ୍ଣବଂ ଜଗନ୍ନାନ୍ ।
ପିତୁର୍ନପାତମା ଦଧୀତ ବେଧା ଅପି କ୍ଷମି ପ୍ରତରଂ ଦୀଧ୍ୟାନଃ ॥୧॥

ନ ତେ ସଖା ସଖ୍ୟଂ ବକ୍ଷ୍ୟେତସ୍ତଲକ୍ଷ୍ମା ଯଦ୍ୱିଷ୍ମରୂପା ଭବାତି ।
ମହସ୍ତୁତ୍ରାସୋ ଅସୁରସ୍ୟ ବୀରା ଦିବୋ ଧର୍ତ୍ତାର ଭର୍ବିୟା ପରି ଖ୍ୟନ୍ ॥୨॥

ଭଶନ୍ତି ଘା ତେ ଅମୃତାସ ଏତଦେକସ୍ୟ ଚିତ୍ତ୍ୟଜସଂ ମର୍ତ୍ତ୍ୟସ୍ୟ ।
ନି ତେ ମନୋ ମନସି ଧାୟାସ୍ତେ ଜନ୍ମ୍ୟଃ ପତିସ୍ତନ୍ମମା ବିବିଷ୍ୟାଃ ॥୩॥

ନ ଯତ୍-ପୁରା ଚକ୍ରମା କଞ୍ଚ ନୂନମୃତଂ ବଦନ୍ତୋ ଅନୃତଂ ରପେମ ।
ଗନ୍ଧର୍ବୋ ଅପ୍ସରା ଚ ଯୋଷା ସା ନୌ ନାଭିଃ ପରମଂ ଜାମି ତନ୍ନୌ ॥୪॥

ଗର୍ଭେ ନୁ ନୌ ଜନିତା ଦମ୍ପତୀ କର୍ଦ୍ଦେବସ୍ତୁଷ୍ଟା ସବିତା ବିଶ୍ୱରୂପଃ ।
ନକିରସ୍ୟ ପ୍ର ମିନନ୍ତି ବ୍ରତାନି ବେଦ ନାବସ୍ୟ ପୃଥିବୀ ଭତ ଦ୍ୟୌଃ ॥୫॥

କୋ ଅଦ୍ୟ ଯୁକ୍ତେ ଧୁରି ଗା ଋତସ୍ୟ ଶିମୀବତୋ ଭାମିନୋ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାୟନ୍ ।
ଆସନ୍ନିଷୁନ୍ଦୁସ୍ତସୋ ମୟୋଭୁନ୍ୟ ଏଷାଂ ଭୃତ୍ୟାମ୍ବଶଧିଂ ଜୀବାତ୍ ॥୭॥

କୋ ଅସ୍ୟ ବେଦ ପ୍ରଥମସ୍ୟାହୁଃ କ ଇଂ ଦଦର୍ଶ କ ଇହ ପ୍ର ବୋଚତ୍ ।
ବୃହନ୍-ମିତ୍ରସ୍ୟ ବରୁଣସ୍ୟ ଧାମ କଦୁ ବ୍ରବ ଆହନୋ ବୀତ୍ୟା ନୃଋନ୍ ॥୮॥

ୟମସ୍ୟ ମା ଯମ୍ୟଂ କାମ ଆଗନ୍ତୁସମାନେ ଯୋନୌ ସହଶେୟାୟ ।
ଜାୟେବ ପତ୍ୟେ ତନ୍ମଂ ରିରିତ୍ୟାଂ ବି ଚିଦ୍ ବୃହେବ ରଥ୍ୟେବ ଚକ୍ରା ॥୯॥

ନ ତିଷ୍ଠନ୍ତି ନ ନି ମିଷନ୍ତ୍ୟେତେ ଦେବାନାଂ ଯୁଗ ଇହ ଯେ ଚରନ୍ତି ।
ଅନ୍ୟେନ ମଦାହନୋ ଯାହି ତୃୟଂ ତେନ ବି ବୃହ ରଥ୍ୟେବ ଚକ୍ରା ॥୧୦॥

ରାତ୍ରୀଭିରସ୍ତା ଅହଭିର୍ଦଶସ୍ୟେୟୂର୍ଯ୍ୟସ୍ୟ ଚକ୍ଷୁର୍ମୁହୁରୁନ୍ନିମୀୟାତ୍ ।
ଦିବା ପୃଥିବ୍ୟା ମିଥୁନା ସବନ୍ତୁ ଯମୀର୍ଯ୍ୟମସ୍ୟ ବିବୃହାଦଜାମି ॥୧୦॥

ଆ ଘା ତା ଗଚ୍ଛାନୁଋତା ଯୁଗାନି ଯତ୍ର ଜାମୟଃ କୃଣବନ୍ନଜାମି ।
ଉପ ବର୍ବୃହି ବୃଷଭାୟ ବାହୁମନ୍ୟମିଚ୍ଛସ୍ତ ସୁଭଗେ ପତିଂ ମତ୍ ॥୧୧॥

କିଂ ଭ୍ରାତାସଦ୍ୟଦନାଥଂ ଭବାତି କିମ୍ନ ସ୍ତସ୍ମା ଯନ୍ନିରୂତିର୍ନିଗଚ୍ଛାତ୍ ।
କାମମୂତା ବହ୍ନେତଦ୍ରପାମି ତନ୍ମା ମେ ତନ୍ମଂ ସଂ ପିପୃଷ୍ମି ॥୧୨॥

ନ ତେ ନାଥଂ ଯମ୍ୟାତ୍ରାହମସ୍ମି ନ ତେ ତନ୍ମଂ ତନ୍ମା ସଂ ପପୃତ୍ୟାମ୍ ।
ଅନ୍ୟେନ ମତ୍-ପ୍ରମୁଦଃ କଳ୍ପୟସ୍ତ ନ ତେ ଭ୍ରାତା ସୁଭଗେ ବଞ୍ଚ୍ୟେତତ୍ ॥୧୩॥

ନ ବା ଉ ତେ ତନ୍ମଂ ତନ୍ମା ସଂ ପିପୃତ୍ୟାଂ ପାପମାହୁର୍ଯଃ ସ୍ତସାରଂ ନିଗଚ୍ଛାତ୍ ।
ଅସଂୟଦେତନ୍ନନସୋ ହୃଦୋ ମେ ଭ୍ରାତା ସ୍ତସୁଃ ଶୟନେ ଯଚ୍ଛୟାୟ ॥୧୪॥

ବତୋ ବତାସି ଯମ ନୈବ ତେ ମନୋ ହୃଦୟଂ ଚାବିଦାମା ।
ଅନ୍ୟା କିଲ ତ୍ବାଂ କକ୍ଷ୍ୟେବ ଯୁକ୍ତଂ ପରି ଷ୍ଟଜାତୌ ଲିବୁଜେବ ବୃକ୍ଷମ୍ ॥୧୫॥

ଅନ୍ୟମୁ ଶୁ ଯମ୍ୟନ୍ୟ ଉ ତ୍ବାଂ ପରି ଶୁଭାତୌ ଲିରୁଜେବ ବୃକ୍ଷମ୍ ।
ତସ୍ୟ ବା ତ୍ବାଂ ମନ ଇଚ୍ଛା ସ ବା ତବାଧା କୃଶୁଷ୍ଟ ସଂବିଦଂ ସୁଭଦ୍ରାମ୍ ॥୧୬॥

ତ୍ରୀଣି ଛନ୍ଦାଂସି କବୟୋ ବି ଯେତିରେ ପୁରୁରୂପଂ ଦର୍ଶତଂ ବିଶ୍ୱଚକ୍ଷଣମ୍ ।
ଆପୋ ବାତା ଓଷଧୟସ୍ତାନ୍ୟେକସ୍ମିନ୍ଭୁବନ ଆର୍ପିତାନି ॥୧୭॥

ବୃକ୍ଷା ବୃକ୍ଷେ ଦୁଦୁହେ ଦୋହସା ଦିବଃ ପୟାଂସି ଯଦ୍ବୋ ଅଦିତେରଦାଭ୍ୟଃ ।
ବିଶ୍ୱଂ ସ ବେଦ ବରୁଣୋ ଯଥା ପିୟା ସ ଯଜ୍ଞିୟୋ ଯଜତି ଯଜ୍ଞିୟାଂ ଋତୁନ୍ ॥୧୮॥

ରପଦ୍-ଗନ୍ଧର୍ବୀରପ୍ୟା ତ ଯୋଷଣା ନଦସ୍ୟ ନାଦେ ପରି ପାତୁ ନୋ ମନଃ ।
ଇଷ୍ଟସ୍ୟ ମଧ୍ୟେ ଅଦିତିର୍ନି ଧାତୁ ନୋ ଭ୍ରାତା ନୋ ଜ୍ୟେଷ୍ଠଃ ପ୍ରଥମୋ ବି ବୋଚତି ॥୧୯॥

ସୋ ଚିତ୍ତୁ ଭଦ୍ରା କ୍ଷୁମତୀ ଯଶସ୍ତୁତ୍ୟଶା ଉବାସ ମନବେ ସ୍ୱର୍ବତୀ ।
ୟଦୀମୁଗନ୍ତମୁଗତାମନ୍ତୁ କ୍ରତୁମଗ୍ନିଂ ହୋତାରଂ ବିଦଥାୟ ଜୀଜନନ୍ ॥୨୦॥

ଅଧ ତ୍ୟଂ ଦ୍ରଘଂ ବିଭୁଂ ବିଚକ୍ଷଣଂ ବିରାଭରଦିଷ୍ଟିରଃ ଶ୍ୟେନୋ ଅଧ୍ୱରେ ।
ୟଦୀ ବିଶୋ ବୃଣତେ ଦସ୍ତମାୟା ଅଗ୍ନିଂ ହୋତାରମଧ ଧୀରଜାୟତ ॥୨୧॥

ସଦାସି ରଣ୍ଡୋ ଯବସେବ ପୁଷ୍ୟତେ ହୋତ୍ରାଭିରଗ୍ନେ ମନୁଷଃ ସ୍ୱଧ୍ୱରଃ ।
ବିପ୍ରସ୍ୟ ବା ଯଜ୍ଞଶମାନ ଉକ୍-ଧ୍ୟୋ ବାଜଂ ସସବାଂ ଉପୟାସି ଭୁରିଭିଃ ॥୨୨॥

ଉଦୀରୟ ପିତରା ଜାର ଆ ଭଗମିୟକ୍ଷତି ହର୍ଯ୍ୟତୋ ହୃତ୍ ଇଷ୍ୟତି ।
ବିବକ୍ତି ବହିଃ ସ୍ୱପସ୍ୟତେ ମଖସ୍ତବିଷ୍ୟତେ ଅସୁରୋ ବେପତେ ମତୀ ॥୨୩॥

ୟସ୍ତେ ଅଗ୍ନେ ସୁମତିଂ ମର୍ତ୍ତୋ ଅଖ୍ୟସୁହସଃ ସୁନୋ ଅତି ସ ପ୍ର ଶୃଣ୍ଢେ ।
ଇଷଂ ଦଧାନୋ ବହମାନୋ ଅଶ୍ୱୈରା ସ ଦ୍ୟୁମାଂ ଅମବାନ୍ଭୁଷତି ଦ୍ୟୁନ୍ ॥୨୪॥

ଶୁଧୀ ନୋ ଅଗ୍ନେ ସଦନେ ସଧସ୍ତେ ଯୁଷ୍ଠା ରଥମମୃତସ୍ୟ ଦ୍ରବିତୁମ୍ ।
ଆ ନୋ ବହ ରୋଦସୀ ଦେବପୁତ୍ରେ ମାକିର୍ଦ୍ଦେବାନାମପ ଭୁରିହ ସ୍ୟାଃ ॥୨୫॥

ଯଦଗ୍ନ ଏଷା ସମିତିର୍ଭବାତି ଦେବୀ ଦେବେଷୁ ଯଜତା ଯଜତ୍ର ।
ରତ୍ନା ଚ ଯଦ୍ଭିଭଜାସି ସ୍ୱଧାବୋ ଭାଗଂ ନୋ ଅତ୍ର ବସୁମନ୍ତଂ ବୀତାତ୍ ॥୨୭॥

ଅନ୍ୱଗ୍ନିରୁଷସାମଗ୍ରମଖ୍ୟଦନ୍ୱହାନି ପ୍ରଥମୋ ଜାତବେଦାଃ ।
ଅନ୍ନୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଷସୋ ଅନ୍ନୁ ରଶ୍ମୀନନ୍ନୁ ଦ୍ୟାବାପୃଥିବୀ ଆ ବିବେଶ ॥୨୮॥

ପ୍ରତ୍ୟଗ୍ନିରୁଷସାମଗ୍ରମଖ୍ୟତ୍-ପ୍ରତ୍ୟହାନି ପ୍ରଥମୋ ଜାତବେଦାଃ ।
ପ୍ରତି ସୂର୍ଯ୍ୟସ୍ୟ ପୁରୁଧା ଚ ରଶ୍ମୀନ୍ପ୍ରତି ଦ୍ୟାବାପୃଥିବୀ ଆ ତତାନ ॥୨୯॥

ଦ୍ୟାବା ହ ସ୍ଥାମା ପ୍ରଥମେ ରତେନାଭିଶ୍ରାବେ ଭବତଃ ସତ୍ୟବାଚା ।
ଦେବୋ ଯନ୍ନୁର୍ତ୍ତାନ୍ୟଜଥାୟ କୃଶ୍ଣହ୍ୱସୀଦଜ୍ଞୋତା ପ୍ରତ୍ୟତ୍ ସୁମସୁଂ ଯନ୍ ॥୩୦॥

ଦେବୋ ଦେବାନ୍ପରିଭୁରୁତେନ ବହା ନୋ ହବ୍ୟଂ ପ୍ରଥମଶ୍ଚିକିତ୍ୱାନ୍ ।
ଧୂମକେତୁଃ ସମିଧା ଭାରଜୀକୋ ମନ୍ତ୍ରୋ ହୋତା ନିତ୍ୟୋ ବାଚା ଯଜୀୟାନ୍ ॥୩୧॥

ଅର୍ଚାମି ବାଂ ବର୍ଧାୟାପୋ ଘୃତସୁ ଦ୍ୟାବାଭୂମୀ ଶ୍ୱଶୁତଂ ରୋଦସୀ ମେ ।
ଅହା ଯଜ୍ଞେବା ଅସୁନୀତିମାୟନ୍ନଧ୍ୱା ନୋ ଅତ୍ର ପିତରା ଶିଶୀତାମ୍ ॥୩୨॥

ସ୍ୱାବୃଗ୍-ଦେବସ୍ୟାମୃତଂ ଯଦୀ ଗୋରତୋ ଜାତାସୋ ଧାରୟନ୍ତ ଉର୍ବୀ ।
ବିଶ୍ୱେ ଦେବା ଅନ୍ନୁ ତତ୍ତ୍ୱେ ଯଜ୍ଞର୍ଗୁର୍ଭୁହେ ଯଦେନୀ ଦିବ୍ୟଂ ଘୃତଂ ବାଃ ॥୩୩॥

କିଂ ସ୍ୱିନ୍ନୋ ରାଜା ଜଗୃହେ କଦସ୍ୟାତି ବ୍ରତଂ ଚକୃମା କୋ ବି ବେଦ ।
ମିତ୍ରଶ୍ଚିଦ୍ଧି ଶ୍ଳା ଭୁଦୁରାଶୋ ଦେବାଞ୍ଜି-ଲୋକୋ ନ ଯାତାମପି ବାଜୋ ଅସ୍ତି ॥୩୪॥

ଦୁର୍ମହ୍ୱତ୍ରାମୃତସ୍ୟ ନାମ ସଲକ୍ଷ୍ମା ଯଦ୍ଭିଷୁରୁପା ଭବାତି ।
ୟମସ୍ୟ ଯୋ ମନବତେ ସୁମହ୍ୱଗ୍ନେ ତମୃଷ୍ମ ପାହ୍ୟପ୍ରୟୁକ୍ତନ୍ ॥୩୫॥

ୟସ୍ମିନ୍ନେବା ବିଦଧେ ମାଦୟନ୍ତେ ବିବସ୍ୱତଃ ସଦନେ ଧାରୟନ୍ତେ ।
ସୂର୍ଯ୍ୟେ ଜ୍ୟୋତିରଦଧୁର୍ମାସ୍ୟାକୁନ୍ପରି ଦ୍ୟୋତନିଂ ଚରତୋ ଅଜସ୍ରା ॥୩୬॥

ଯୁସ୍ମିନ୍ନେବା ମନ୍ଥନି ସଂଚରନ୍ତ୍ୟପୀତ୍ୟେ ନ ବୟମସ୍ୟ ବିଦୁଃ ।
ମିତ୍ରୋ ନୋ ଅତ୍ରାଦିତିରନାଗାନ୍ତ୍ରସବିତା ଦେବୋ ବରୁଣାୟ ବୋଚତ୍ ॥୩୬॥

ସଖାୟ ଆ ଶିଷାମହେ ବ୍ରହ୍ମେନ୍ଦ୍ରାୟ ବଜ୍ରିଣେ ।
ସୁଷ ଓ ଷୁ ନୃତମାୟ ଧୃଷ୍ଟବେ ॥୩୭॥

ଶବସା ହ୍ୟସି ଶୁତୋ ବୃତ୍ରହତ୍ୟେନ ବୃତ୍ରହା ।
ମର୍ଦ୍ଦୈର୍ମର୍ଦ୍ଦୋନୋ ଅତି ଶୂର ଦାଶସି ॥୩୮॥

ସ୍ତେଗୋ ନ କ୍ଷାମତ୍ୟେଷି ପୃଥିବୀଂ ମହୀ ନୋ ବାତା ଇହ ବାନ୍ତୁ ଭୂମୌ ।
ମିତ୍ରୋ ନୋ ଅତ୍ର ବରୁଣୋ ଯୁଜମାନୋ ଅଗ୍ନିର୍ବନେ ନ ବ୍ୟସୃଷ୍ଟ ଶୋକମ୍ ॥୩୯॥

ସୁହି ଶୁତଂ ଗର୍ତ୍ତସଦଂ ଜନାନାଂ ରାଜାନଂ ଭୀମମୁପହତୁମୁଗ୍ରମ୍ ।
ମୃତା ଜରିତ୍ରେ ରୁଦ୍ର ସ୍ତ୍ରବାନୋ ଅନ୍ୟମସ୍ମତ୍ତେ ନି ବପନ୍ତୁ ସେନ୍ୟମ୍ ॥୪୦॥

ସରସ୍ୱତୀଂ ଦେବୟନ୍ତୋ ହବନ୍ତେ ସରସ୍ୱତୀମଧ୍ୱରେ ତାୟମାନେ ।
ସରସ୍ୱତୀଂ ସୁକୃତୋ ହବନ୍ତେ ସରସ୍ୱତୀ ଦାଶୁଷେ ବାୟଂ ଦାତ୍ ॥୪୧॥

ସରସ୍ୱତୀଂ ପିତରୋ ହବନ୍ତେ ଦକ୍ଷିଣା ଯୁଜ୍ଞମଭିନକ୍ଷମାଣାଃ ।
ଆସଦ୍ୟାସ୍ମିନ୍-ବର୍ହିଷି ମାଦୟଧ୍ୱମନମୀବା ଇଷ ଆ ଧେହ୍ୟସ୍ତେ ॥୪୨॥

ସରସ୍ୱତି ଯା ସରଥଂ ଯୟାଥୋକ୍-ଧୈଃ ସ୍ୱଧାଭିର୍ଦେବି ପିତୃଭିର୍ମଦନ୍ତୀ ।
ସହସ୍ରାର୍ଦ୍ଧମିତୋ ଅତ୍ର ଭାଗଂ ରାୟସ୍ତୋଷଂ ଯୁଜମାନାୟ ଧେହି ॥୪୩॥

ଉଦୀରତାମବର ଉପୁରାସ ଉନ୍ନଧ୍ୟମାଃ ପିତରଃ ସୋମ୍ୟାସଃ ।
ଅସୁଂ ଯ ଇୟୁରବୃକା ଋତଜ୍ଞାସ୍ତେ ନୋଽବନ୍ତୁ ପିତରୋ ହବେଷୁ ॥୪୪॥

ଆହଂ ପିତୃଋତ୍ରସୁବିଦନ୍ତାଂ ଅବିସ୍ମି ନପାତଂ ଚ ବିକ୍ରମଣଂ ଚ ବିଷ୍ଣୋଃ ।
ବର୍ହିଷଦୋ ଯେ ସ୍ୱଧୟା ସୁତସ୍ୟ ଭଜନ୍ତ ପିତୃସ୍ତ ଇହାଗମିଷ୍ଟାଃ ॥୪୫॥

ଇଦଂ ପିତୃଭ୍ୟୋ ନମୋ ଅସ୍ତ୍ରଦ୍ୟ ଯେ ପୂର୍ବାସୋ ଯେ ଅପରାସ ଇୟଃ ।
ଯେ ପାର୍ଥିବେ ରଜସ୍ୟା ନିଷକ୍ତା ଯେ ବା ନୂନଂ ସୁବୃଜନାସୁ ଦିଷୁ ॥୪୭॥

ମାତଲୀ କର୍ବ୍ୟେୟମୋ ଅଙ୍ଗିରୋଭିର୍ବୃହସ୍ପତିରୃକ୍ବିର୍ବାବୃଧାନଃ ।
ୟଂଶ୍ଚ ଦେବା ବାବୃଧୂର୍ଯେ ଚ ଦେବାଂସ୍ତେ ନୋଽବନ୍ଧୁ ପିତରୋ ହବେଷୁ ॥୪୮॥

ସ୍ବାଦୁଷ୍ଟିଲାୟଂ ମଧୁମାଁ ଉତାୟଂ ତୀବ୍ରଃ କିଲାୟଂ ରସବାଁ ଉତାୟମ୍ ।
ଉତୋ ନୃସ୍ୟ ପପିବାଂସମିନ୍ଦ୍ରଂ ନ କଶ୍ଚନ ସହତ ଆହବେଷୁ ॥୪୯॥

ପରେୟିବାଂସଂ ପ୍ରବତୋ ମହୀରିତି ବହୁଭ୍ୟଃ ପଞ୍ଚାମନୁପସ୍ତଶାନମ୍ ।
ବୈବସ୍ପତଂ ସଂଗମନଂ ଜନାନାଂ ଯମଂ ରାଜାନଂ ହବିଷା ସପୟତ ॥୫୦॥

ୟମୋ ନୋ ଗାତୁଂ ପ୍ରଥମୋ ବିବେଦ ନୈଷା ଗବ୍ୟତିରପଭର୍ତ୍ତବା ଉ ।
ୟତ୍ରା ନଃ ପୂର୍ବେ ପିତରଃ ପରେତା ଏନା ଜଞ୍ଜାନାଃ ପଥ୍ୟା ଅନୁ ସ୍ବାଃ ॥୫୧॥

ବର୍ହିଷଦଃ ପିତର ଉତ୍ୟର୍ବାଗିମା ବୋ ହବ୍ୟା ଚକୃମା ଭୁଷଧୂମ୍ ।
ତ ଆ ଗତାବସା ଶଂତମେନାଧା ନଃ ଶଂ ଯୋରରପୋ ଦଧାତ ॥୫୨॥

ଆତ୍ୟା ଜାନୁ ଦକ୍ଷିଣତୋ ନିଷଦ୍ୟେଦଂ ନୋ ହବିରଭି ଗୃଣନ୍ତୁ ବିଶ୍ବେ ।
ମା ହିଂସିଷ୍ଠ ପିତରଃ କେନ ତିନ୍ନୋ ଯଦ୍ବ ଆଗଃ ପୁରୁଷତା କରାମ ॥୫୩॥

ତୃଷ୍ଣା ଦୁହିତ୍ରେ ବହତୁଂ କୃଣୋତି ତେନେଦଂ ବିଶ୍ବଂ ଭୁବନଂ ସମେତି ।
ୟମସ୍ୟ ମାତା ପର୍ଯ୍ୟୁହ୍ୟମାନା ମହୋ ଜାୟା ବିବସ୍ପତୋ ନନାଶ ॥୫୪॥

ପ୍ରେହି ପ୍ରେହି ପଥିଭିଃ ପୂର୍ଯ୍ୟାଶୈର୍ଯେନା ତେ ପୂର୍ବେ ପିତରଃ ପରେତାଃ ।
ଉଭା ରାଜାନୌ ସ୍ବଧୟା ମଦନ୍ତୌ ଯମଂ ପଶ୍ୟାସି ବରୁଣଂ ଚ ଦେବମ୍ ॥୫୫॥

ଅପେତ ବୀତ ବି ଚ ସର୍ପତାତୋଽସ୍ତା ଏତଂ ପିତରୋ ଲୋକମକ୍ରନ୍ ।
ଅହୋଭିରଦ୍-ଭିରକ୍ଷୁଭିର୍ବାକ୍ତଂ ଯମୋ ଦଦାତ୍ୟବସାନମସ୍ତୈ ॥୫୬॥

ଉଗ୍ରହସ୍ତେଧୀମଦୁଃଶତ୍ରୁଃ ସମିଧୀମହି ।

ଉଗ୍ରହସ୍ତେଧୀମଦୁଃଶତ୍ରୁଃ ସମିଧୀମହି ।
ଉଗ୍ରହସ୍ତେଧୀମଦୁଃଶତ୍ରୁଃ ସମିଧୀମହି ॥୫୭॥

ଦୁଃଶତ୍ରୁଃସମିଧୀମଦୁଃଶତ୍ରୁଃ ସମିଧୀମହି ।

ଦୁଃଶତ୍ରୁଃସମିଧୀମଦୁଃଶତ୍ରୁଃ ସମିଧୀମହି ।
ଦୁଃଶତ୍ରୁଃସମିଧୀମଦୁଃଶତ୍ରୁଃ ସମିଧୀମହି ॥୫୮॥

ଅଜିତସ୍ୟ ନଃ ପିତରୋ ନବଗ୍ନା ଅଧର୍ବାଣୋ ଭୃଗବଃ ସୋମ୍ୟାସଃ ।

ତେଷାଂ ବୟଂ ସୁମତୌ ଯୁକ୍ତିୟାନାମପି ଭଦ୍ରେ ସୌମନସେ ସ୍ୟାମ ॥୫୯॥

ଅଜିତସ୍ୟ ନଃ ପିତରୋ ନବଗ୍ନା ଅଧର୍ବାଣୋ ଭୃଗବଃ ସୋମ୍ୟାସଃ ।

ଅଜିତସ୍ୟ ନଃ ପିତରୋ ନବଗ୍ନା ଅଧର୍ବାଣୋ ଭୃଗବଃ ସୋମ୍ୟାସଃ ।
ଅଜିତସ୍ୟ ନଃ ପିତରୋ ନବଗ୍ନା ଅଧର୍ବାଣୋ ଭୃଗବଃ ସୋମ୍ୟାସଃ ॥୬୦॥

ଇମଂ ଯମ ପ୍ରସ୍ତରମା ହି ରୋହାଜିରୋଭିଃ ପିତୃଭିଃ ସଂବିଦାନଃ ।

ଆ ତ୍ବା ମନ୍ତ୍ରାଃ କବିଶସ୍ତ୍ରା ବହୁଜ୍ଞେନା ରାଜନ୍‌ହବିଷୋ ମାଦୟସ୍ତୁ ॥୬୧॥

ଇତ ଏତ ଉଦାରୁହନିବସ୍ତୁଷ୍ଟାନୁରୁହନ୍ ।

ପ୍ର ଭୂର୍ଭୁଃ ସ୍ୱା ପଥା ଦ୍ୟାମଜିରସୋ ଯୟୁଃ ॥୬୨॥

॥ଇତି ପ୍ରଥମୋଽଧ୍ୟାୟଃ॥

(୧୮|୨) ଋଷିଃ - ଅଥର୍ବଣ । ଛନ୍ଦ - ଅନୁଷ୍ଟୁପ୍ (୧-୩, ୬, ୧୪-୧୮, ୨୦, ୨୨-୨୩, ୨୫, ୩୦, ୩୪, ୩୬, ୪୭, ୪୮, ୫୦-୫୨, ୫୬), ଜଗତୀ (୪, ୭, ୯, ୧୩), ଭୃଗିକ୍ ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ (୫, ୨୭, ୪୯, ୫୭), ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ (୮, ୧୦-୧୨, ୨୧, ୨୭-୨୯, ୩୧-୩୩, ୩୫, ୪୭, ୫୩-୫୫, ୫୮-୬୦), ତ୍ରିପଦା ଆର୍ଷୀ ଗାୟତ୍ରୀ (୧୯), ତ୍ରିପଦା ସମବିଷମା ଆର୍ଷୀ ଗାୟତ୍ରୀ (୨୪), ବିରାଟ୍ ଜଗତୀ (୩୭), ଆର୍ଷୀ ଗାୟତ୍ରୀ (୩୮-୩୯, ୪୧), ଭୃଗିକ୍ ଆର୍ଷୀ ଗାୟତ୍ରୀ (୪୦, ୪୨-୪୪), କକୁଭ୍ଜତ୍ୟାନୁଷ୍ଟୁପ୍ (୪୫) । ଦେବତା - ଯମଃ, ମନ୍ତ୍ରୋକ୍ତା ଚ (୧-୩, ୬-୨୮, ୩୦-୩୩, ୩୫-୬୦), ଅଗ୍ନିଃ (୪, ୩୪), ଜାତବେଦା (୫), ପିତରଃ (୨୯)

ୟମାୟ ସୋମଃ ପବତେ ଯମାୟ କ୍ରିୟତେ ହବିଃ ।
ୟମଂ ହ ଯଜ୍ଞୋ ଗଚ୍ଛତ୍ୟଗ୍ନିଦୂତୋ ଅରଂକୃତଃ ॥୧॥

ୟମାୟ ମଧୁମତ୍ସମଂ ଭୁହୋତା ପ୍ର ଚ ତିଷ୍ଠତ ।
ଇଦଂ ନମ ଋଷିଭ୍ୟଃ ପୂର୍ବଜେଭ୍ୟଃ ପୂର୍ବେଭ୍ୟଃ ପଥିକୃଦ୍-ଭ୍ୟଃ ॥୨॥

ୟମାୟ ଘୃତବପୁୟୋ ରାଜ୍ଞେ ହବିର୍ଭୁହୋତନ ।
ସ ନୋ ଜୀବେଷ୍ଠା ଯମେଦୀର୍ଘମାୟୁଃ ପ୍ର ଜୀବସେ ॥୩॥

ମୈନମଗ୍ନୋ ବି ଦହୋ ମାଭି ଶୁଶୁବୋ ମାସ୍ୟା ତୃତଂ ତିଷ୍ଠିପୋ ମା ଶରୀରମ୍ ।
ଶୃତଂ ଯଦା କରସି ଜାତବେଦୋଽଥେମେନଂ ପ୍ର ହିଶୁତାପ୍ତିତୃଷ୍ଣରୂପ ॥୪॥

ୟଦା ଶୃତଂ କୃଣବୋ ଜାତବେଦୋଽଥେମେନଂ ପରି ଦତ୍ତାପ୍ତିତୃଭ୍ୟଃ ।
ୟଦୋ ଗଚ୍ଛାତ୍ୟସୁନୀତିମେତାମଥ ଦେବାନାଂ ବଶନୀର୍ଘବାତି ॥୫॥

ତ୍ରିକଦ୍ରୁକେଭିଃ ପବତେ ଷଡ୍ରୁର୍ବୀରେକମିଦ୍-ବୃହତ୍ ।
ତ୍ରିଷ୍ଟୁବ୍-ଗାୟତ୍ରୀ ଛନ୍ଦାଂସି ସର୍ବା ତା ଯମ ଆର୍ପିତା ॥୬॥

ସୂର୍ଯ୍ୟଂ ଚକ୍ଷୁଷା ଗଚ୍ଛ ବାତମାତ୍ମନା ଦିବଂ ଚ ଗଚ୍ଛ ପୃଥିବୀଂ ଚ ଧର୍ମଭିଃ ।
ଅପୋ ବା ଗଚ୍ଛ ଯଦି ତତ୍ର ତେ ହିତମୋକ୍ଷଧୀଷୁ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠା ଶରୀରୈଃ ॥୭॥

ଅଜୋ ଭାଗସ୍ତପସସ୍ତଂ ତପସ୍ବ ତଂ ତେ ଶୋଚିସ୍ତପତୁ ତଂ ତେ ଅର୍ଚ୍ଚିଃ ।
ୟସ୍ତେ ଶିବାସ୍ତନ୍ତୋ ଜାତବେଦସ୍ତାଭିର୍ବହୈନଂ ସୁକୃତାମ୍ନ ଲୋକମ୍ ॥୮॥

ୟସ୍ତେ ଶୋଚୟୋ ରଂହୟୋ ଜାତବେଦୋ ଯାଭିରାପୃଣାସି ଦିବମନ୍ତରିକ୍ଷମ୍ ।
ଅଜଂ ଯନ୍ତ୍ରମନ୍ତୁ ତାଃ ସମ୍ବୃତାମଥେତରାଭିଃ ଶିବତମାଭିଃ ଶୃତଂ କୃପି ॥୯॥

ଅବ ସୃଜ ପୁନରଗ୍ନେ ପିତୃଭ୍ୟାଃ ଯସ୍ତ ଆଦୁତଶ୍ଚରତି ସ୍ବଧାବାନ୍ ।
ଆୟୁର୍ବସାନ ଉପ ଯାତୁ ଶେଷଃ ସଂ ଗଚ୍ଛତାଂ ତନ୍ନା ସୁବର୍ଚ୍ଚାଃ ॥୧୦॥

ଅତି ଦ୍ରବ ଶ୍ଵାନୌ ସାରମେୟୌ ଚତୁରକ୍ଷୌ ଶବଲୌ ସାଧୁନା ପଥା ।
ଅଧା ପିତୃରକ୍ଷୁସୁବିଦତ୍ରାଁ ଅପୀହି ଯମେନ ଯେ ସଧମାଦଂ ମଦନ୍ତି ॥୧୧॥

ୟୌ ତେ ଶ୍ଵାନୌ ଯମ ରକ୍ଷିତାରୌ ଚତୁରକ୍ଷୌ ପଥିକ୍ଷଦୀ ନୃଚକ୍ଷସା ।
ତାଭ୍ୟାଂ ରାଜନ୍ପରି ଧେହ୍ୟେନଂ ସ୍ବସ୍ତ୍ୟସ୍ନା ଅନମୀବଂ ଚ ଧେହି ॥୧୨॥

ଉରୁଶସାବସୁତୃପାରୁଦୁମ୍ବଲୌ ଯମସ୍ୟ ଦୂତୌ ଚରତୋ ଜନାଁ ଅନୁ ।
ତାବସ୍ଥଭ୍ୟଂ ଦୃଶୟେ ସୂର୍ଯ୍ୟାୟ ପୁନର୍ଦାତାମସୁମଦ୍ୟେହ ଭଦ୍ରମ୍ ॥୧୩॥

ସୋମ ଏକେଭ୍ୟଃ ପବତେ ଘୃତମେକ ଉପାସତେ ।
ୟେଭ୍ୟା ମଧୁ ପ୍ରଧାବତି ତାଂଶ୍ଚିଦେବାପି ଗଚ୍ଛତାତ୍ ॥୧୪॥

ୟେ ଚିତ୍-ପୂର୍ବ ଋତସାତା ଋତଜାତା ଋତାବୃଧଃ ।
ଋଷୀନ୍ତପସ୍ବତୋ ଯମ ତପୋଜାଁ ଅପି ଗଚ୍ଛତାତ୍ ॥୧୫॥

ତପସା ଯେ ଅନାପୃଷ୍ୟାସ୍ତପସା ଯେ ସ୍ବର୍ଯ୍ୟୟୁଃ ।
ତପୋ ଯେ ଚକ୍ରିରେ ମହସ୍ତାଂଶ୍ଚିଦେବାପି ଗଚ୍ଛତାତ୍ ॥୧୬॥

ଯେ ଯୁଧ୍ୟାନ୍ତେ ପ୍ରଧନେଷୁ ଶୂରାସୋ ଯେ ତନୁତ୍ୟଜଃ ।
ଯେ ବା ସହସ୍ରଦକ୍ଷିଣାସ୍ତାଂ ଶ୍ଳିଦେବାପି ଗଚ୍ଛତାତ୍ ॥୧୭॥

ସହସ୍ରଶୀଥାଃ କବୟୋ ଯେ ଗୋପାୟନ୍ତି ସୁର୍ଯ୍ୟମ୍ ।
ରକ୍ଷୀନ୍ତ୍ରପସ୍ପତୋ ଯମ ତପୋଜ୍ଞା ଅପି ଗଚ୍ଛତାତ୍ ॥୧୮॥

ସ୍ୟୋନାସ୍ତୈ ଉବ ପୃଥିବ୍ୟନୃକ୍ଷରା ନିବେଶନୀ ।
ୟଚ୍ଛାସ୍ତୈ ଶର୍ମ ସପ୍ରଥାଃ ॥୧୯॥

ଅସଂବାଧେ ପୃଥିବ୍ୟା ଉରୌ ଲୋକେ ନି ଧୀୟସ୍ବ ।
ସ୍ବଧା ଯାଶ୍ଚକୃଷେ ଜୀବନ୍ତାସ୍ତେ ସନ୍ତ ମଧୁଶ୍ଚୂତଃ ॥୨୦॥

ହୁୟାମି ତେ ମନସା ମନ ଇହେମାନ୍-ଗୃହ୍ଣା ଉପ ଭୁଭୁକ୍ଷାଶ ଏହି ।
ସଂ ଗଚ୍ଛସ୍ବ ପିତୃଭିଃ ସଂ ଯମେନ ସ୍ୟୋନାସ୍ତା ବାତା ଉପ ବାନ୍ତ ଶଗ୍ନାଃ ॥୨୧॥

ଉତ୍ତା ବହନ୍ତ ମରୁତ ଉଦବାହା ଉଦପୁତଃ ।
ଅଜେନ କୃଶ୍ଣାନ୍ତଃ ଶୀତଂ ବର୍ଷେଶୋକ୍ଷନ୍ତ ବାଲିତି ॥୨୨॥

ଉଦହୁମାୟୁରାୟୁଷେ କ୍ରତୈ ଦକ୍ଷାୟ ଜୀବସେ ।
ସ୍ବାନ୍-ଗଚ୍ଛତୁ ତେ ମନୋ ଅଧା ପିତୃର୍ଋପ ଦ୍ରବ ॥୨୩॥

ମା ତେ ମନୋ ମାସୋର୍ମାଜ୍ଞାନାଂ ମା ରସସ୍ୟ ତେ ।
ମା ତେ ହାସ୍ତ ତନ୍ମୁଃ କିଂ ଚନେହ ॥୨୪॥

ମା ତ୍ବା ବୃକ୍ଷଃ ସଂ ବାପିଷ୍ଠ ମା ଦେବୀ ପୃଥିବୀ ମହୀ ।
ଲୋକଂ ପିତୃଷୁ ବିଞ୍ଚ୍ଵେଧସ୍ବ ଯମରାଜସୁ ॥୨୫॥

ୟତ୍ତେ ଅଜ୍ଞମତିହିତଂ ପରାଚୈରପାନଃ ପ୍ରାଣୋ ଯ ଉ ବା ତେ ପରେତଃ ।
ତତ୍ତେ ସଂଗତ୍ୟ ପିତରଃ ସନୀତା ଘାସାଦ୍-ଘାସଂ ପୁନରା ବେଶୟନ୍ତୁ ॥୨୬॥

ଅପେମଂ ଜୀବା ଅରୁଧନ୍-ଗୃହେଭ୍ୟସ୍ତଂ ନିର୍ବହତ ପରି ଗ୍ରାମାଦିତଃ ।
ମୃତ୍ୟୁର୍ଯମସ୍ୟାସୀଦୁତଃ ପ୍ରଚେତା ଅସୁନ୍ଧିତୃଭ୍ୟୋ ଗମୟାଂ ଚକାର ॥୨୭॥

ଯେ ଦସ୍ୟବଃ ପିତୃଷୁ ପ୍ରବିଷ୍ଟା ଜ୍ଞାତିମୁଖା ଅଦୁତାଦଶ୍ଚରନ୍ତି ।
ପରାପୁରୋ ନିପୁରୋ ଯେ ଭରତ୍ୟଗ୍ନିଷ୍ଟାନସ୍ମାତ୍-ପ୍ର ଧମାତି ଯଜ୍ଞାତ୍ ॥୨୮॥

ସଂ ବିଶନ୍ତିହ ପିତରଃ ସ୍ତ୍ରୀ ନଃ ସେୟାନଂ କୃଶ୍ଣନ୍ତଃ ପ୍ରତିରନ୍ତ ଆୟୁଃ ।
ତେଭ୍ୟଃ ଶକେମ ହବିଷା ନକ୍ଷମାଶା ଜ୍ୟୋଗ୍ଜୀବନ୍ତଃ ଶରଦଃ ପୁରୁତୀଃ ॥୨୯॥

ୟାଂ ତେ ଧେନୁଂ ନିପୃଣାମି ଯମୁ କ୍ଷୀର ଓଦନମ୍ ।
ତେନା ଜନସ୍ୟାସୋ ଭର୍ତା ଯୋଃତ୍ରାସଦଜୀବନଃ ॥୩୦॥

ଅଶ୍ୱାବତୀଂ ପ୍ର ତର ଯା ସୁଶେବାକ୍ଷୀକଂ ବା ପ୍ରତରଂ ନବୀୟଃ ।
ୟସ୍ମା ଜଘାନ ବଧ୍ୟଃ ସୋ ଅସୁ ମା ସୋ ଅନ୍ୟଦ୍ୱିଦତ ଭାଗଧେୟମ୍ ॥୩୧॥

ୟମଃ ପରୋଽବରୋ ବିବସ୍ନାନ୍ତତଃ ପରଂ ନାତି ପଶ୍ୟାମି କିଂ ଚନ ।
ୟମେ ଅଧୁରୋ ଅଧି ମେ ନିବିଷ୍ଟୋ ଭୁବୋ ବିବସ୍ନାନନ୍ତାତତାନ ॥୩୨॥

ଅପାରୁହନ୍ମୃତାଂ ମର୍ତ୍ତ୍ୟେଭ୍ୟଃ କୃତ୍ୱା ସରଣ୍ଡାମଦଧୁର୍ବିବସ୍ୱତେ ।
ଭତାଶ୍ୱିନାବଭରଦ୍ୟଭଦ୍ରାସୀଦଜହାତୁ ଦ୍ୱା ମିଥୁନା ସରଣ୍ୟଃ ॥୩୩॥

ଯେ ନିଖାତା ଯେ ପରୋପ୍ରା ଯେ ଦରା ଯେ ଚୋଢିତାଃ ।
ସର୍ବାଂସ୍ତାନଗ୍ନ ଆ ବହ ପିତୃରନ୍ଧ୍ରବିଷେ ଅଭବେ ॥୩୪॥

ଯେ ଅଗ୍ନିଦରା ଯେ ଅନଗ୍ନିଦରା ମଧ୍ୟେ ଦିବଃ ସ୍ୱଧୟା ମାଦୟନ୍ତେ ।
ତ୍ୱଂ ତାନ୍-ବେତ୍ସ ଯଦି ତେ ଜାତବେଦଃ ସ୍ୱଧୟା ଯଜ୍ଞଂ ସ୍ୱଧିତିଂ ଭୁଷନ୍ତାମ୍ ॥୩୫॥

ଶଂ ତପ ମାତି ତପୋ ଅଗ୍ନେ ମା ତନ୍ନଂ ତପଃ ।
ବଶେଷୁ ଶୁଷ୍ଟୋ ଅସୁ ତେ ପୃଥିବ୍ୟାମସୁ ଯଜ୍ଞରଃ ॥୩୬॥

ଦଦାମ୍ୟସ୍ତା ଅବସାନମେତଦ୍ୟ ଏଷ ଆଗନ୍ତୁମ ତେଦଭୂଦିହ ।
ଯୁମଶ୍ଚିକିତ୍ୱାନୁପ୍ରତ୍ୟେତଦାହ ମମୈଷ ରାୟ ଉପ ତିଷ୍ଠତାମିହ ॥୩୭॥

ଇମାଂ ମାତ୍ରାଂ ମିମୀମହେ ଯୁଧାପରଂ ନ ମାସାତୈ ।
ଶତେ ଶରସ୍ତୁ ନୋ ପୁରା ॥୩୮॥

ପ୍ରେମାଂ ମାତ୍ରାଂ ମିମୀମହେ ଯୁଧାପରଂ ନ ମାସାତୈ ।
ଶତେ ଶରସ୍ତୁ ନୋ ପୁରା ॥୩୯॥

ଅପେମାଂ ମାତ୍ରାଂ ମିମୀମହେ ଯୁଧାପରଂ ନ ମାସାତୈ ।
ଶତେ ଶରସ୍ତୁ ନୋ ପୁରା ॥୪୦॥

ବୀମାଂ ମାତ୍ରାଂ ମିମୀମହେ ଯୁଧାପରଂ ନ ମାସାତୈ ।
ଶତେ ଶରସ୍ତୁ ନୋ ପୁରା ॥୪୧॥

ନିରିମାଂ ମାତ୍ରାଂ ମିମୀମହେ ଯୁଧାପରଂ ନ ମାସାତୈ ।
ଶତେ ଶରସ୍ତୁ ନୋ ପୁରା ॥୪୨॥

ଉଦିମାଂ ମାତ୍ରାଂ ମିମୀମହେ ଯୁଧାପରଂ ନ ମାସାତୈ ।
ଶତେ ଶରସ୍ତୁ ନୋ ପୁରା ॥୪୩॥

ସମିମାଂ ମାତ୍ରାଂ ମିମୀମହେ ଯୁଧାପରଂ ନ ମାସାତୈ ।
ଶତେ ଶରସ୍ତୁ ନୋ ପୁରା ॥୪୪॥

ଅମାସି ମାତ୍ରାଂ ସ୍ୱରଗାମାୟୁଷ୍ମାନୁଭୂୟାସମ୍ ।
ଯୁଧାପରଂ ନ ମାସାତୈ ଶତେ ଶରସ୍ତୁ ନୋ ପୁରା ॥୪୫॥

ପ୍ରାଣୋ ଅପାନୋ ବ୍ୟାନ ଆୟୁଷ୍ମନ୍ତୁର୍ଦ୍ଦଶୟେ ସୂର୍ଯ୍ୟାୟ ।
ଅପରିପରେଶ ପଥା ଯୁମରାଜ୍ଞଃ ପିତୃରନ୍-ଗଚ୍ଛ ॥୪୬॥

ଯେ ଅଗ୍ରବଃ ଶଶମାନାଃ ପରେୟୁର୍ହିତ୍ବା ଦୈଷାଂସ୍ୟନପତ୍ୟବନ୍ତଃ ।
ତେ ଦ୍ୟାମୁଦିତ୍ୟାବିଦନ୍ତ ଲୋକଂ ନାକସ୍ୟ ପୃଷ୍ଠେ ଅଧି ଦୀଧ୍ୟାନାଃ ॥୪୭॥

ଉଦନ୍ତତୀ ଦୈର୍ଘ୍ୟରବମା ପୀଲୁମତୀତି ମଧ୍ୟମା ।
ତୃତୀୟା ହ ପ୍ରଦୈର୍ଘ୍ୟିତି ଯୁସ୍ୟାଂ ପିତର ଆସତେ ॥୪୮॥

ଯେ ନ ପିତୁଃ ପିତରୋ ଯେ ପିତାମହା ଯୁ ଆବିବିଶୁର୍ବନ୍ତରିକ୍ଷମ୍ ।
ଯୁ ଆକ୍ଷିୟନ୍ତି ପୃଥିବୀମୁତ ଦ୍ୟାଂ ତେଭ୍ୟଃ ପିତୃଭ୍ୟୋ ନମସା ବିଧେମ ॥୪୯॥

ଇଦମିଦ୍ବା ଉ ନାପରଂ ଦିବି ପଶ୍ୟସି ସୂର୍ଯ୍ୟମ୍ ।
ମାତା ପୁତ୍ରଂ ଯୁଥା ସିତାଭ୍ୟେନଂ ଭୂମ ଉର୍ଣ୍ଣୁହି ॥୫୦॥

ଇଦମିଦ୍ବା ଉ ନାପରଂ ଜରସ୍ୟନ୍ୟଦିତୋଽପରମ୍ ।
ଜାୟା ପତିମିବ ବାସସାଭ୍ୟେନଂ ଭୂମ ଉର୍ଣ୍ଣୁହି ॥୫୧॥

ଅଭି ତ୍ୱୋର୍ଣ୍ଣୋମି ପୃଥିବ୍ୟା ମାତୁର୍ବସ୍ତେଶ ଭଦ୍ରୟା ।
ଜୀବେଷୁ ଭଦ୍ରଂ ତନ୍ନୟି ସ୍ୱଧା ପିତୃଷୁ ସା ଦ୍ୱୟି ॥୫୨॥

ଅଗ୍ନୀଷୋମା ପଥିକୃତା ସୋମାନଂ ଦେବେଭ୍ୟୋ ରତ୍ନଂ ଦଧ୍ୟୁର୍ବ ଲୋକମ୍ ।
ଉପ ପ୍ରେଷ୍ୟନ୍ତଂ ପୁଷ୍ପଣଂ ଯୋ ବହାତ୍ୟଞ୍ଜୋୟାନୈଃ ପଥିଭିସ୍ତତ୍ର ଗଚ୍ଛତମ୍ ॥୫୩॥

ପୁଷା ତ୍ୱେତଶ୍ଚ୍ୟାବୟତୁ ପ୍ର ବିଦ୍ୱାନନଷ୍ଟପଶୁର୍ଭୁବନସ୍ୟ ଗୋପାଃ ।
ସ ତ୍ୱୈତେଭ୍ୟଃ ପରି ଦଦତ୍-ପିତୃଭ୍ୟୋଽଗ୍ନିର୍ଦେବେଭ୍ୟଃ ସୁବିଦତିୟେଭ୍ୟଃ ॥୫୪॥

ଆୟୁର୍ବିଶ୍ୱାୟୁଃ ପରି ପାତୁ ତ୍ୱା ପୁଷା ତ୍ୱା ପାତୁ ପ୍ରପଥେ ପୁରସ୍ତାତ୍ ।
ୟତ୍ରାସତେ ସୁକୃତୋ ଯତ୍ର ତ ଇୟୁସ୍ତତ୍ର ତ୍ୱା ଦେବଃ ସବିତା ଦଧାତୁ ॥୫୫॥

ଇମୌ ଯୁନକ୍ତି ତେ ବହୁଂ ଅସୁନୀତାୟ ବୋଦବେ ।
ତାଭ୍ୟାଂ ଯୁମସ୍ୟ ସାଦନଂ ସମିତୀଶ୍ୱାବ ଗଚ୍ଛତାତ୍ ॥୫୬॥

ଏତଦ୍ଭା ବାସଃ ପ୍ରଥମଂ ନ୍ଦାଗନ୍ନପୈତଦୁହ ଯଦିହାବିଭଃ ପୁରା ।
ଇକ୍ଷାପୂର୍ତ୍ତମନୁସଂକ୍ରାମ ବିଦ୍ବାନ୍ୟତ୍ର ତେ ଦତ୍ତଂ ବହୁଧା ବିବନ୍ଧୁଷୁ ॥୫୭॥

ଅଗ୍ନେର୍ବର୍ମ ପରି ଗୋଭିର୍ବ୍ୟୟସ୍ତୁ ସଂ ପ୍ରୋକ୍ତୁଷୁ ମେଦସା ପୀବସା ଚ ।
ନେତ୍ତ୍ବା ଧୃଷ୍ଣୁର୍ହରସା ଜର୍ହୂଷାଣୋ ଦଧୃଗ୍ନିଧସନ୍ପରୀଞ୍ଜୟାତେ ॥୫୮॥

ଦଣ୍ଡଂ ହସ୍ତାଦାଦଦାନୋ ଗତାସୋଃ ସହ ଶ୍ରୋତ୍ରେଣ ବର୍ତ୍ତସା ବଲେନ ।
ଅତ୍ରେବ ତ୍ୱମିହ ବୟଂ ସୁବୀରା ବିଶ୍ୱା ମୃଧୋ ଅଭିମାତୀର୍ଜୟେମ ॥୫୯॥

ଧନୁର୍ହସ୍ତାଦାଦଦାନୋ ମୃତସ୍ୟ ସହ କ୍ଷତ୍ରେଣ ବର୍ତ୍ତସା ବଲେନ ।
ସମାଗୃଭାୟ ବସୁ ଭୁରି ପୁଷ୍ଟମର୍ବାତ୍ ତ୍ୱମେଦ୍ୟୁଧ ଜୀବଲୋକମ୍ ॥୬୦॥

॥ ଇତି ଦ୍ୱିତୀୟୋଽନୁବାକଃ ॥

=====

(୧୮।୩) ରକ୍ଷିଃ - ଅଥର୍ବଣ । ଛନ୍ଦ - ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ (୧-୩, ୭, ୯-୧୦, ୧୨-୧୭, ୧୯-୨୨, ୨୪, ୩୮, ୪୦-୪୩, ୪୫, ୪୮, ୫୧, ୫୩, ୫୫, ୫୭, ୫୯, ୬୧-୬୩, ୬୫-୬୭, ୭୩), ସତଃପଞ୍ଜିଃ (୪, ୮, ୧୧, ୨୩), ତ୍ରିପଦା ନିବୃତ୍ ଗାୟତ୍ରୀ (୫), ଅନୁଷ୍ଟୁପ୍ (୬, ୫୭, ୬୮, ୭୦, ୭୨), ଜଗତୀ (୨୫, ୨୭, ୪୪, ୪୬), ଭୁରିକ୍ ଜଗତୀ (୨୬, ୨୮), ବିରାଟ୍ ଜଗତୀ (୨୯), ପଞ୍ଚପଦା ଜଗତୀ (୩୦), ବିରାଟ୍ ଶକ୍ୱରୀ (୩୧), ଭୁରିକ୍ ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ (୧୮, ୩୨-୩୫, ୪୭, ୪୯, ୫୨), ଏକାବସାନା ଆସୁରୀ ଅନୁଷ୍ଟୁପ୍ (୩୬), ଏକାବସାନା ଆସୁରୀ ଗାୟତ୍ରୀ (୩୭), ପରାତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ ପଞ୍ଜିଃ (୩୯), ପ୍ରସ୍ତାରପଞ୍ଜିଃ (୫୦), ପୁରୋନୁଷ୍ଟୁପ୍ ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ (୫୪), ବିରାଟ୍ ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ (୫୮), ତ୍ର୍ୟବସାନା ଷଟ୍ପଦା ଜଗତୀ (୬୦), ଭୁରିକ୍ ପଥ୍ୟାପଞ୍ଜି ଭୁରିକ୍ ଆର୍ଷୀ ପଞ୍ଜିର୍ବା (୬୪), ପଥ୍ୟା ବୃହତୀ (୬୬), ଉପରିଷ୍ଟାଦ୍ ବୃହତୀ (୬୯, ୭୧) ।

ଦେବତା - ଯୁମଃ, ମନ୍ତୋକ୍ତା ଚ (୧-୪, ୭-୪୩, ୪୫, ୪୭-୪୯, ୫୧-୫୩, ୫୫, ୫୭-୬୩),

ଅଗ୍ନିଃ (୫-୬), ମନ୍ତୋକ୍ତା (୪୪, ୪୬), ଭୂମୀଃ (୫୦), ଇନ୍ଦ୍ରଃ (୫୪), ଆପଃ (୫୬)

=====

ଇୟଂ ନାରୀ ପତିଲୋକଂ ବୃଣାନା ନି ପଦ୍ୟତ ଉପ ତ୍ୱା ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ପ୍ରେତମ୍ ।
ଧର୍ମଂ ପୁରାଣମନୁପାଲୟନ୍ତୀ ତସ୍ୟୈ ପ୍ରଜାଂ ଦ୍ରବିଣଂ ଚେହ୍ନି ଧେହି ॥୧॥

ଉଦୀର୍ଘ ନାର୍ଯ୍ୟି ଜୀବଲୋକଂ ଗତାସୁମେତମୁପ ଶେଷ ଏହି ।
ହସ୍ତଗ୍ରାଭସ୍ୟ ଦଧିଷୋସ୍ତବେଦଂ ପତୁଃର୍ଜନିତୁମତି ସଂ ବଭୂଥ ॥୨॥

ଅପଶ୍ୟଂ ଯୁବତିଂ ନୀୟମାନାଂ ଜୀବାଂ ମୃତେଭ୍ୟଃ ପରିଣୀୟମାନାନ୍ ।
ଅକ୍ଷେନ ଯତ୍ନମସା ପ୍ରାବୃତାସୀତ୍-ପ୍ରାକ୍ତୋ ଅପାତୀମନୟଂ ତଦେନାନ୍ ॥୩॥

ପ୍ରଜାନତ୍ୟୟ୍ମେ ଜୀବଲୋକଂ ଦେବାନାଂ ପଛାମନୁସଂଚରନ୍ତୀ ।
ଅୟଂ ତେ ଗୋପତିସ୍ତଂ ଜୁଷସ୍ତ୍ୱ ସ୍ୱର୍ଗଂ ଲୋକମଧି ରୋହୟୈନମ୍ ॥୪॥

ଉପ ଦ୍ୟାମୁପ ବେତସମବତ୍ତରୋ ନଦୀନାମ୍ ।
ଅଗ୍ନେ ପିତୃମପାମସି ॥୫॥

ୟଂ ତୁମଗ୍ନେ ସମଦହସ୍ତମୁ ନିର୍ବାପୟା ପୁନଃ ।
କ୍ୟାମୁରତ୍ର ରୋହତୁ ଶାଶ୍ୱଦୂର୍ବା ବ୍ୟଲ୍-କଶା ॥୬॥

ଇଦଂ ତ ଏକଂ ପୁର ଉ ତ ଏକଂ ତୃତୀୟେନ ଜ୍ୟୋତିଷା ସଂ ବିଶସ୍ତ ।
ସଂବେଶନେ ତନ୍ମା ତାରୁରେଧି ପ୍ରିୟୋ ଦେବାନାଂ ପରମେ ସଧସ୍ତେ ॥୭॥

ଉତ୍ତିଷ୍ଠ ପ୍ରେହି ପ୍ର ଦ୍ରବୌକଃ କୃଶୁଷ୍ଠ ସଲିଲେ ସଧସ୍ତେ ।
ତତ୍ର ତ୍ୱଂ ପିତୃଭିଃ ସଂବିଦାନଃ ସଂ ସୋମେନ ମଦସ୍ତ୍ୱ ସଂ ସ୍ୱଧାଭିଃ ॥୮॥

ପ୍ର ତ୍ୟବସ୍ତ୍ୱ ତନ୍ମଂ ସଂ ଭରସ୍ତ୍ୱ ମା ତେ ଗାତ୍ରା ବି ହାୟି ମୋ ଶରୀରମ୍ ।
ମନୋ ନିବିଷ୍ଟମନୁସଂବିଶସ୍ତ୍ୱ ଯତ୍ର ଭୂମେର୍ଭୂଷସେ ତତ୍ର ଗଚ୍ଛ ॥୯॥

ବର୍ଚସା ମାଂ ପିତରଃ ସୋମ୍ୟାସୋ ଅଞ୍ଜିନ୍ତ ଦେବା ମଧୁନା ଘୃତେନ ।
ଚକ୍ଷୁଷେ ମା ପ୍ରତରଂ ତାରୟନ୍ତୋ ଜରସେ ମା ଜରଦଷ୍ଟିଂ ବର୍ଧନ୍ତୁ ॥୧୦॥

ବର୍ଚସା ମାଂ ସମନକ୍ତୁଗ୍ନିର୍ମେଧାଂ ମେ ବିଷ୍ଣୁର୍ନ୍ୟନକ୍ତ୍ୱାସନ୍ ।
ରୟିଂ ମେ ବିଶ୍ୱେ ନି ଯଜ୍ଞନ୍ତୁ ଦେବାଃ ସ୍ୟୋନା ମାପଃ ପବନୈଃ ପୁନନ୍ତୁ ॥୧୧॥

ମିତ୍ରାବରୁଣା ପରି ମାମଧାତାମାଦିତ୍ୟା ମା ସ୍ଵରବୋ ବର୍ଧୟନ୍ତୁ ।
 ବର୍ତ୍ତେ ମ ଇନ୍ଦ୍ରୋ ନ୍ୟାନକ୍ଷୁ ହସ୍ତୟୋର୍ଜରଦଷ୍ଟିଂ ମା ସବିତା କୃଣୋତୁ ॥୧୭॥
 ଯୋ ମମାର ପ୍ରଥମୋ ମର୍ତ୍ତ୍ୟାନାଂ ଯୁଃ ପ୍ରେୟାୟ ପ୍ରଥମୋ ଲୋକମେତନ୍ ।
 ବୈବସ୍ଵତଂ ସଂଗମନଂ ଜନାନାଂ ଯୁମଂ ରାଜାନଂ ହବିଷା ସପୟନ୍ତ ॥୧୮॥
 ପରା ଯାତ ପିତର ଆ ତ ଯାତାୟଂ ବୋ ଯୁଜ୍ଞୋ ମଧୁନା ସମକ୍ରଃ ।
 ଦତ୍ତୋ ଅସ୍ତ୍ରଭ୍ୟଂ ଦ୍ରବିଣୋହ ଭଦ୍ରଂ ରୟିଂ ତ ନଃ ସର୍ବବୀରଂ ଦଧାତ ॥୧୯॥
 କଶ୍ମଃ କକ୍ଷୀବାନ୍ ପୁରୁମୀତ୍ବୋ ଅଗସ୍ତ୍ୟଃ ଶ୍ୟାବାଶ୍ଵଃ ସୋଭୟର୍ଚନାନାଃ ।
 ବିଶ୍ଵାମିତ୍ରୋଽୟଂ ଜମଦଗ୍ନିରତ୍ରିରବନ୍ତୁ ନଃ କଶ୍ୟପୋ ବାମଦେବଃ ॥୨୦॥
 ବିଶ୍ଵାମିତ୍ର ଜମଦଗ୍ନେ ବସିଷ୍ଠ ଭରଦ୍ଵାଜ ଗୋତମ ବାମଦେବ ।
 ଶର୍ଦ୍ଦିର୍ନୌ ଅତ୍ରିରଗ୍ରଭୀନ୍ନମୋଭିଃ ସୁସଂଶାସଃ ପିତରୋ ମୃତତା ନଃ ॥୨୧॥
 କସ୍ୟେ ମୃଜାନା ଅତି ଯୁକ୍ତି ରିପ୍ରମାୟୁର୍ଦଧାନାଃ ପ୍ରତରଂ ନବୀୟଃ ।
 ଆପ୍ୟାୟମାନାଃ ପ୍ରଜୟା ଧନେନାଧ ସ୍ୟାମ ସୁରଭୟୋ ଗୃହେଷୁ ॥୨୨॥
 ଅଞ୍ଜିତେ ବ୍ୟଞ୍ଜିତେ ସମଞ୍ଜିତେ କ୍ରତୁଂ ରିହନ୍ତି ମଧୁନାଭ୍ୟଞ୍ଜିତେ ।
 ସିନ୍ଧୋରୁଚ୍ଛାସେ ପତୟନ୍ତୁମୁଷଣଂ ହିରଣ୍ୟପାବାଃ ପଶୁମାସୁ ଗୃହ୍ଣତେ ॥୨୩॥
 ଯଦ୍ବୋ ମୁଦ୍ରଂ ପିତରଃ ସୋମ୍ୟଂ ତ ତେନୋ ସତଧ୍ଵଂ ସ୍ଵୟଶସୋ ହି ଭୂତ ।
 ତେ ଅର୍ବାଣଃ କବୟ ଆ ଶୃଣୋତ ସୁବିଦତ୍ରା ବିଦଧେ ହୁୟମାନାଃ ॥୨୪॥
 ଯୋ ଅତ୍ରୟୋ ଅଙ୍ଗିରସୋ ନବଗ୍ନା ଇଷ୍ଟାବନ୍ତୋ ରାତିଷାରୋ ଦଧାନାଃ ।
 ଦକ୍ଷିଣାବନ୍ତଃ ସୁକୃତୋ ଯ ଉ ସ୍ଥାସଦ୍ୟାସ୍ମିନ୍-ବହିଷି ମାଦୟଧ୍ଵମ୍ ॥୨୫॥
 ଅଧା ଯୁଧା ନଃ ପିତରଃ ପରାସଃ ପ୍ରଜାସୋ ଅଗ୍ନ ରତମାଶଶାନାଃ ।
 ଶୁଚୀଦୟନ୍ଦୀଧ୍ୟତ ଉକ୍ଥଶସଃ କ୍ଷାମା ଭିନ୍ନନ୍ତୋ ଅରୁଣୀରପ ବ୍ରନ୍ ॥୨୬॥

ସୁକର୍ମାଣଃ ସୁରୁଚୋ ଦେବୟନ୍ତୋ ଅୟୋ ନ ଦେବା ଜନିମା ଧମନ୍ତଃ ।
ଶୁଚନ୍ତୋ ଅଗ୍ନିଂ ବାବୃଧନ୍ତ ଇନ୍ଦ୍ରମୁର୍ବୀଂ ଗବ୍ୟାଂ ପରିଷଦଂ ନୋ ଅକ୍ରନ୍ ॥୨୨॥

ଆ ଯୁଧେବ କ୍ଷୁମତି ପଶ୍ନୋ ଅଖ୍ୟଜେବାନାଂ ଜନିମାନ୍ୟଗ୍ରଃ ।
ମର୍ତ୍ତାସନ୍ଧିଦୁର୍ବଶୀରକୃପ୍ରନ୍-ବୃଧେ ଚିଦୟ ଉପରସ୍ୟାୟୋଃ ॥୨୩॥

ଅକର୍ମ ତେ ସ୍ୱପସୋ ଅଭୁମ ଋତମବସ୍ତନୁଷସୋ ବିଭାତୀଃ ।
ବିଶ୍ୱଂ ତଦ୍-ଭଦ୍ରଂ ଯଦବନ୍ତି ଦେବା ବୃହଦ୍‌ଦେମ ବିଦଥେ ସୁବୀରାଃ ॥୨୪॥

ଇନ୍ଦ୍ରୋ ମା ମରୁତ୍ସାନ୍ ପ୍ରାତ୍ୟା ଦିଶଃ ପାତୁ ବାହୁରୁ୍ୟତା ପୃଥିବୀ ଦ୍ୟାମିବୋପରି ।
ଲୋକକୃତଃ ପଥିକୃତୋ ଯଜାମହେ ଯେ ଦେବାନାଂ ହୁତଭାଗା ଇହ ସ୍ଥ ॥୨୫॥

ଧାତା ମା ନିରୃତ୍ୟା ଦକ୍ଷିଣାୟା ଦିଶଃ ପାତୁ ବାହୁରୁ୍ୟତା ପୃଥିବୀ ଦ୍ୟାମିବୋପରି ।
ଲୋକକୃତଃ ପଥିକୃତୋ ଯଜାମହେ ଯେ ଦେବାନାଂ ହୁତଭାଗା ଇହ ସ୍ଥ ॥୨୬॥

ଅଦିତିର୍ମାଦିତ୍ୟୋଃ ପ୍ରତୀତ୍ୟା ଦିଶଃ ପାତୁ ବାହୁରୁ୍ୟତା ପୃଥିବୀ ଦ୍ୟାମିବୋପରି ।
ଲୋକକୃତଃ ପଥିକୃତୋ ଯଜାମହେ ଯେ ଦେବାନାଂ ହୁତଭାଗା ଇହ ସ୍ଥ ॥୨୭॥

ସୋମୋ ମା ବିଶ୍ୱୈର୍ଦେବୈରୁଦୀତ୍ୟା ଦିଶଃ ପାତୁ ବାହୁରୁ୍ୟତା ପୃଥିବୀ ଦ୍ୟାମିବୋପରି ।
ଲୋକକୃତଃ ପଥିକୃତୋ ଯଜାମହେ ଯେ ଦେବାନାଂ ହୁତଭାଗା ଇହ ସ୍ଥ ॥୨୮॥

ଧର୍ତ୍ତା ହ ତ୍ୱା ଧରୁଣୋ ଧାରୟାତା ଉର୍ଧ୍ୱଂ ଭାନୁଂ ସବିତା ଦ୍ୟାମିବୋପରି ।
ଲୋକକୃତଃ ପଥିକୃତୋ ଯଜାମହେ ଯେ ଦେବାନାଂ ହୁତଭାଗା ଇହ ସ୍ଥ ॥୨୯॥

ପ୍ରାତ୍ୟାଂ ତ୍ୱା ଦିଶି ପୁରା ସଂବୃତଃ ସ୍ୱଧାୟାମା ଦଧାମି ବାହୁରୁ୍ୟତା ପୃଥିବୀ ଦ୍ୟାମିବୋପରି ।
ଲୋକକୃତଃ ପଥିକୃତୋ ଯଜାମହେ ଯେ ଦେବାନାଂ ହୁତଭାଗା ଇହ ସ୍ଥ ॥୩୦॥

ଦକ୍ଷିଣାୟାଂ ତ୍ୱା ଦିଶି ପୁରା ସଂବୃତଃ ସ୍ୱଧାୟାମା ଦଧାମି ବାହୁରୁ୍ୟତା ପୃଥିବୀ ଦ୍ୟାମିବୋପରି ।
ଲୋକକୃତଃ ପଥିକୃତୋ ଯଜାମହେ ଯେ ଦେବାନାଂ ହୁତଭାଗା ଇହ ସ୍ଥ ॥୩୧॥

ପ୍ରତୀତ୍ୟାଂ ତ୍ବା ଦିଶି ପୁରା ସଂବୃତଃ ସ୍ୱଧାୟାମା ଦଧାମି ବାହୁରୂପତା ପୃଥିବୀ ଦ୍ୟାମିବୋପରି ।
ଲୋକକୃତଃ ପଥିକୃତୋ ଯଜାମହେ ଯେ ଦେବାନାଂ ହୁତଭାଗା ଇହ ସ୍ଥ ॥୩୭॥

ଉଦୀତ୍ୟାଂ ତ୍ବା ଦିଶି ପୁରା ସଂବୃତଃ ସ୍ୱଧାୟାମା ଦଧାମି ବାହୁରୂପତା ପୃଥିବୀ ଦ୍ୟାମିବୋପରି ।
ଲୋକକୃତଃ ପଥିକୃତୋ ଯଜାମହେ ଯେ ଦେବାନାଂ ହୁତଭାଗା ଇହ ସ୍ଥ ॥୩୮॥

ଧ୍ରୁବାୟାଂ ତ୍ବା ଦିଶି ପୁରା ସଂବୃତଃ ସ୍ୱଧାୟାମା ଦଧାମି ବାହୁରୂପତା ପୃଥିବୀ ଦ୍ୟାମିବୋପରି ।
ଲୋକକୃତଃ ପଥିକୃତୋ ଯଜାମହେ ଯେ ଦେବାନାଂ ହୁତଭାଗା ଇହ ସ୍ଥ ॥୩୯॥

ଉର୍ଧ୍ୱାୟାଂ ତ୍ବା ଦିଶି ପୁରା ସଂବୃତଃ ସ୍ୱଧାୟାମା ଦଧାମି ବାହୁରୂପତା ପୃଥିବୀ ଦ୍ୟାମିବୋପରି ।
ଲୋକକୃତଃ ପଥିକୃତୋ ଯଜାମହେ ଯେ ଦେବାନାଂ ହୁତଭାଗା ଇହ ସ୍ଥ ॥୪୦॥

ଧର୍ତ୍ତାସି ଧରୁଣୋଽସି ବଂସଗୋଽସି ॥୪୧॥

ଉଦପୂରସି ମଧୁପୂରସି ବାତପୂରସି ॥୪୨॥

ଇତଶ୍ଚ ମାମୁତଶ୍ଚାବତାଂ ଯମେ ଇବ ଯତମାନେ ଯୁଦୈତମ୍ ।
ପ୍ର ବାଂ ଭରନ୍ଥାନୁଷ୍ଠା ଦେବୟନ୍ତୋ ଆ ସୀଦତାଂ ସ୍ୱମ୍ନ ଲୋକଂ ବିଦାନେ ॥୪୩॥

ସ୍ୱାସସ୍ତେ ଭବତମିନ୍ଦବେ ନୋ ଯୁଜେ ବାଂ ବ୍ରହ୍ମ ପୂର୍ବ୍ୟଂ ନମୋତିଃ ।
ବି ଶ୍ଲୋକ ଏତି ପଥ୍ୟେବ ସୁରିଃ ଶୃଣୁନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱେ ଅମୃତାସ ଏତତ୍ ॥୪୪॥

ତ୍ରୀଶି ପଦାନି ରୁପୋ ଅନ୍ୱରୋହଜତୁଷ୍ଠଦୀମନ୍ୱେତଦ୍-ବ୍ରତେନ ।
ଅକ୍ଷରେଣ ପ୍ରତି ମିମୀତେ ଅକ୍ଷମୃତସ୍ୟ ନାଭାବତି ସଂ ପୁନାତି ॥୪୫॥

ଦେବେଭ୍ୟଃ କମବୃଣୀତ ମୃତ୍ୟୁଂ ପ୍ରଜାୟୈ କିମମୃତଂ ନାବୃଣୀତ ।
ବୃହସ୍ପତିର୍ଯଜ୍ଞମତନୁତ ରଷିଃ ପ୍ରିୟାଂ ଯମସ୍ତନ୍ୱମା ରିରେତ ॥୪୬॥

ତ୍ୱମଗ୍ନ ଇତିତୋ ଜାତବେଦୋଽବାତ୍ତବ୍ୟାନି ସୁରଭୀଶି କୃତ୍ୱା ।
ପ୍ରାଦାଃ ପିତୃଭ୍ୟଃ ସ୍ୱଧୟା ତେ ଅକ୍ଷନ୍ନଞ୍ଜି ତ୍ୱଂ ଦେବ ପ୍ରୟତା ହବୀଂଷି ॥୪୭॥

ଆସୀନାସୋ ଅରୁଣୀନାମୁପସ୍ଥେ ରୟିଂ ଧଉ ଦାଶୁଷେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟାୟ ।
ପୁତ୍ରେଭ୍ୟଃ ପିତରସ୍ତସ୍ୟ ବସ୍ତୁଃ ପ୍ର ଯୁକ୍ତତ ତ ଇହୋର୍ଜଂ ଦଧାତ ॥୪୩॥

ଅଗ୍ନିଷ୍ଟାଭାଃ ପିତର ଏହ ଗକ୍ତତ ସଦଃସଦଃ ସଦତ ସୁପ୍ରଣୀତୟଃ ।
ଅଥୋ ହବୀଂଷି ପ୍ରୟତାନି ବର୍ହିଷି ରୟିଂ ତ ନଃ ସର୍ବବୀରଂ ଦଧାତ ॥୪୪॥

ଉପହୃତା ନଃ ପିତରଃ ସୋମ୍ୟାସୋ ବର୍ହିଷ୍ୟେଷୁ ନିଧିଷୁ ପ୍ରିୟେଷୁ ।
ତ ଆ ଗମନ୍ତୁ ତ ଇହ ଶୁବନ୍ତୁଧି ବୁବନ୍ତୁ ତେବନ୍ତୁସ୍ଥାନ ॥୪୫॥

ୟେ ନଃ ପିତୁଃ ପିତରୋ ଯେ ପିତାମହା ଅନୁଜହିରେ ସୋମପୀଥଂ ବସିଷ୍ଠାଃ ।
ତେଭିର୍ଯମଃ ସଂରରାଣୋ ହବୀଂଷ୍ୟଶନୁଶଦ୍-ଭିଃ ପ୍ରତିକାମମତୁ ॥୪୬॥

ୟେ ତାତୃଷ୍ଣୁର୍ଦେବତ୍ରା ଜେହମାନା ହୋତ୍ରାବିଦଃ ସ୍ତୋମତଷ୍ଠାସୋ ଅକ୍ୱେଃ ।
ଆଗ୍ନେ ଯାହି ସହସ୍ରଂ ଦେବବନ୍ଧେଃ ସତ୍ୟେଃ କବିଭିରୂଷିଭିର୍ଯମସଦ୍-ଭିଃ ॥୪୭॥

ୟେ ସତ୍ୟାସୋ ହବିରଦୋ ହବିଷ୍ଠା ଇନ୍ଦ୍ରେଣ ଦେବୈଃ ସରଥଂ ତୁରେଣ ।
ଆଗ୍ନେ ଯାହି ସୁବିଦତ୍ରେଭିରବାତ୍ପରେଃ ପୂର୍ବେରୂଷିଭିର୍ଯମସଦ୍-ଭିଃ ॥୪୮॥

ଉପ ସର୍ପ ମାତରଂ ଭୂମିମେତାମୁରୁବ୍ୟଚସଂ ପୃଥିବୀଂ ସୁଶେବାମ୍ ।
ଉର୍ଣ୍ଣମ୍ରଦାଃ ପୃଥିବୀ ଦକ୍ଷିଣାବତ ଏଷା ତ୍ବା ପାତୁ ପ୍ରପଥେ ପୁରସ୍ତାତ୍ ॥୪୯॥

ଉଚ୍ଛ୍ୱସ୍ତସ୍ତ ପୃଥିବି ମା ନି ବାଧଥାଃ ସୁପାୟନାସ୍ତୈ ଭବ ସୁପସର୍ପଣା ।
ମାତା ପୁତ୍ରଂ ଯଥା ସିତାଭ୍ୟାନଂ ଭୂମ ଉର୍ଣ୍ଣୁହି ॥୫୦॥

ଉଚ୍ଛ୍ୱସ୍ତମାନା ପୃଥିବୀ ସୁ ତିଷ୍ଠତୁ ସହସ୍ରଂ ମିତ ଉପ ହି ଶ୍ରୟନ୍ତାମ୍ ।
ତେ ଗୃହାସୋ ଘୃତଶ୍ଚୁତଃ ସେ୍ୟାନା ବିଶ୍ୱାହାସ୍ତୈ ଶରଣାଃ ସନ୍ତୁତ ॥୫୧॥

ଉତ୍ତେ ସ୍ତୂଭାମି ପୃଥିବୀଂ ତ୍ୱପୂରୀମଂ ଲୋଗଂ ନିଦଧନ୍ତୋ ଅହଂ ରିଷମ୍ ।
ଏତାଂ ସୁଶାଂ ପିତରୋ ଧାରୟନ୍ତି ତେ ତତ୍ର ଯମଃ ସାଦନା ତେ କୃଣୋତୁ ॥୫୨॥

ଇମମଗ୍ନେ ଚମସଂ ମା ବି ଜିହ୍ୱରଃ ପ୍ରିୟୋ ଦେବାନାମୁତ ସୋମ୍ୟାନାମ୍ ।
ଅୟଂ ଯୁଷ୍ମମସୋ ଦେବପାନସ୍ତସ୍ମିନ୍ନେବା ଅମୃତା ମାଦୟନ୍ତାମ୍ ॥୫୩॥

ଅଥର୍ବା ପୂର୍ଣ୍ଣଂ ଚମସଂ ଯୁମିନ୍ଦ୍ରାୟାବିଭର୍ବାଜିନୀବତେ ।
ତସ୍ମିନ୍-କୃଣୋତି ସୁକୃତସ୍ୟ ଭକ୍ଷଂ ତସ୍ମିନ୍ନିନ୍ଦୁଃ ପବତେ ବିଶ୍ୱଦାନିମ୍ ॥୫୪॥

ୟତ୍ତେ କୃଷ୍ଣଃ ଶକୁନ ଆତୁତୋଦ ପିପୀଲଃ ସର୍ପ ଉତ ବା ଶ୍ୱାପଦଃ ।
ଅଗ୍ନିଷ୍ଟଦ୍ୱିଶ୍ୱାଦଗଦଂ କୃଣୋତୁ ସୋମଶ୍ଚ ଯୋ ବ୍ରାହ୍ମଣା ଆବିବେଶ ॥୫୫॥

ପୟସ୍ୱତୀରୋଷଧୟଃ ପୟସ୍ୱନ୍ନାମକଂ ପୟଃ ।
ଅପାଂ ପୟସୋ ଯୁୟୟସ୍ତେନ ମା ସହ ଶୁମ୍ଭୁତୁ ॥୫୬॥

ଇମା ନାରୀରବିଧବାଃ ସୁପତ୍ନୀରାଞ୍ଜନେନ ସର୍ପିଷା ସଂ ସ୍ୱଶନ୍ତାମ୍ ।
ଅନଶ୍ରବୋ ଅନମୀବାଃ ସୁରତ୍ନା ଆ ରୋହନ୍ତୁ ଜନୟୋ ଯୋନିମଗ୍ନେ ॥୫୭॥

ସଂ ଗଚ୍ଛସ୍ୱ ପିତୃଭିଃ ସଂ ଯୁମେନେଷ୍ଟାପୂର୍ତ୍ତେନ ପରମେ ବ୍ୟୋମନ୍ ।
ହିତ୍ୱାବଦ୍ୟଂ ପୁନରସ୍ତମେହି ସଂ ଗଚ୍ଛତାଂ ତନ୍ନା ସୁବର୍ଚ୍ଚାଃ ॥୫୮॥

ୟେ ନଃ ପିତୁଃ ପିତରୋ ଯେ ପିତାମହା ଯ ଆବିବିଶୁରୁର୍ବନ୍ତରିକ୍ଷମ୍ ।
ତେଭ୍ୟଃ ସ୍ୱରାଦସୁନୀତିର୍ନୌ ଅଦ୍ୟ ବଥାବଶଂ ତନ୍ନଃ କଳ୍ପୟାତି ॥୫୯॥

ଶଂ ତେ ନୀହାରୋ ଭବତୁ ଶଂ ତେ ପୁଷ୍ପାବ ଶୀୟତାମ୍ ।
ଶୀତିକେ ଶୀତିକାବତି ହ୍ଲାଦିକେ ହ୍ଲାଦିକାବତି ।
ମଶୁକ୍ୟପୁ ଶଂ ଭୁବ ଇମଂ ସ୍ୱର୍ଗିଂ ଶମୟ ॥୬୦॥

ବିବସ୍ୱାନୋ ଅଭୟଂ କୃଣୋତୁ ଯଃ ସୁତ୍ରାମା ଜୀରଦାନୁଃ ସୁଦାନୁଃ ।
ଇହେମେ ବୀରା ବହବୋ ଭବନ୍ତୁ ଗୋମଦଶ୍ୱବନ୍ଧୁୟସ୍ତୁ ପୁଷ୍ଟମ୍ ॥୬୧॥

ବିବସ୍ଥାନୋ ଅମୃତତ୍ୱେ ଦଧାତୁ ପରେତୁ ମୃତ୍ୟୁରମୃତଂ ନ ଐତୁ ।
ଇମାନ୍ନକ୍ଷତୁ ପୁରୁଷାନା ଜରିମ୍-ଶୋ ମୋ ଶ୍ୱେଷାମସବୋ ଯୁମଂ ଗୁଃ ॥୬୭॥

ୟୋ ଦଧ୍ରେ ଅନ୍ତରିକ୍ଷେ ନ ମହ୍ନା ପିତୃଋଣାଂ କବିଃ ପ୍ରମତିର୍ମତୀନାମ୍ ।
ତମର୍ଚତ ବିଶ୍ୱମିତ୍ରା ହବିର୍ଭିଃ ସ ନୋ ଯୁମଃ ପ୍ରତରଂ ଜୀବସେ ଧାତ୍ ॥୬୮॥

ଆ ରୋହତ ଦିବମୁଞ୍ଜମାମୃଷୟୋ ମା ବିଭୀତନ ।
ସୋମପାଃ ସୋମପାୟିନ ଇଦଂ ବଃ କ୍ରିୟତେ ହବିରଗନ୍ଧ ଜ୍ୟୋତିରୁଞ୍ଜମମ୍ ॥୬୯॥

ପ୍ର କେତୁନା ବୃହତା ଭାତ୍ୟଗ୍ନିରା ରୋଦସୀ ବୃଷଭୋ ରୋରବୀତି ।
ଦିବଶ୍ଚିଦନ୍ତାଦୁପମାମୁଦାନତପାମୁପସ୍ତେ ମହିଷୋ ବବର୍ଧ ॥୭୦॥

ନାକେ ସୁପର୍ଣ୍ଣମୁପ ଯୁପୁତନ୍ତଂ ହୃଦା ବେନନ୍ତୋ ଅଭ୍ୟତକ୍ଷତ ତ୍ୱା ।
ହିରଣ୍ୟପକ୍ଷଂ ବରୁଣସ୍ୟ ଦୂତଂ ଯୁମସ୍ୟ ଯୋନୌ ଶକୁନଂ ଭୁରଶ୍ୟାମ୍ ॥୭୧॥

ଇନ୍ଦ୍ର କ୍ରତୁଂ ନ ଆ ଭର ପିତା ପୁତ୍ରେଭ୍ୟା ଯୁଥା ।
ଶିକ୍ଷା ଶୋ ଅସ୍ମିନ୍ପୁରୁହୂତ ଯାମନି ଜୀବା ଜ୍ୟୋତିରଶୀମହି ॥୭୨॥

ଅପୂପାପିହିତାନ୍-କୁମ୍ଭାନ୍ୟାଂସ୍ତେ ଦେବା ଅଧାରୟନ୍ ।
ତେ ତେ ସନ୍ତ ସ୍ୱଧାବନ୍ତୋ ମଧୁମନ୍ତୋ ଘୃତଶ୍ଚୁତଃ ॥୭୩॥

ୟାସ୍ତେ ଧାନା ଅନୁକିରାମି ତିଲମିଶ୍ରା ସ୍ୱଧାବତୀଃ ।
ତାସ୍ତେ ସନ୍ତ ବିଭୂଃ ପ୍ରଭୃତ୍ରାସ୍ତେ ଯମୋ ରାଜାନୁ ମନ୍ୟତାମ୍ ॥୭୪॥

ପୁନର୍ଦେହି ବନସ୍ତତେ ଯ ଏଷ ନିହିତସ୍ତୁୟି ।
ୟଥା ଯୁମସ୍ୟ ସାଦନ ଆସାତୌ ବିଦଥା ବଦନ୍ ॥୭୫॥

ଆ ରଭସ୍ତୁ ଜାତବେଦସ୍ତେଜସ୍ୱଜ୍ଜରୋ ଅସ୍ତୁ ତେ ।
ଶରୀରମସ୍ୟ ସଂ ଦହାଧୈନଂ ଦେହି ସୁକୃତାମୁ ଲୋକେ ॥୭୬॥

ଯେ ତେ ପୂର୍ବେ ପରାଗତା ଅପରେ ପିତରଷ୍ଟ ଯେ ।

ତେଭ୍ୟୋ ଘୃତସ୍ୟ କୁଲ୍ୟୈତୁ ଶତଧାରା ବ୍ୟୁତ୍ପତୀ ॥୭୭॥

ଏତଦା ରୋହ ବୟ ଉନ୍ମୁଜାନଃ ସ୍ୱା ଇହ ବୃହତୁ ଦୀଦୟତ୍ତେ ।

ଅଭି ପ୍ରେହି ମଧ୍ୟତୋ ମାପ ହାସ୍ତାଃ ପିତୃରଣାଂ ଲୋକଂ ପ୍ରଥମୋ ଯେ ଅତ୍ର ॥୭୮॥

॥ ଇତି ତୃତୀୟୋଽନୁବାକଃ ॥

=====

(୧୮|୪) ରକ୍ଷିଃ - ଅଧର୍ବଣ । ଛନ୍ଦ - ଭୃଗିକ୍ ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ (୧, ୪, ୭, ୧୪, ୩୭, ୬୦),
ଜଗତୀ (୨, ୫, ୧୧, ୨୯, ୫୦-୫୧, ୫୮), ପଞ୍ଚପଦା ଭୃଗିକ୍ ଜଗତୀ (୩),
ପଞ୍ଚପଦା ଶକ୍ୱରୀ (୬), ପଞ୍ଚପଦା ଅତିଶକ୍ୱରୀ (୮), ପଞ୍ଚପଦା ଭୃଗିକ୍ ଶକ୍ୱରୀ (୯),
ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ (୧୦, ୧୫, ୨୮, ୩୦, ୩୪-୩୫, ୩୭, ୪୦, ୪୪-୪୮, ୫୨, ୫୪, ୬୪-୬୫, ୬୯-୭୦),
ମହାବୃହତୀ (୧୨), ତ୍ର୍ୟବସାନା ପଞ୍ଚପଦା ଶକ୍ୱରୀ (୧୩), ତ୍ରିପଦା ଭୃଗିକ୍ ମହାବୃହତୀ (୧୬-୨୪),
ଅନୁଷ୍ଟୁପ୍ (୨୫, ୩୧-୩୨, ୩୮, ୪୧-୪୨, ୫୫, ୫୭, ୫୯, ୬୧), ବିରାଟ୍ ଉପରିଷ୍ଟାଦ୍ ବୃହତୀ
(୨୬, ୪୩), ଯାଜୁଷୀ ଗାୟତ୍ରୀ (୨୭), ଉପରିଷ୍ଟାଦ୍ ବୃହତୀ (୩୩), ପୁରୋବିରାଟ୍ ଆସ୍ତ୍ରାରପଞ୍ଜିଃ
(୩୯), ଅନୁଷ୍ଟୁପ୍‌ଗର୍ଭା ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ (୪୯), ପୁରୋବିରାଟ୍ ସତଃପଞ୍ଜିଃ (୫୩), କକୁଭୃତ୍ୟନୁଷ୍ଟୁପ୍ (୫୬),
ଭୃଗିକ୍ ଆସ୍ତ୍ରାରପଞ୍ଜିଃ (୬୨), ସ୍ୱରାଟ୍ ଆସ୍ତ୍ରାରପଞ୍ଜିଃ (୬୩), ତ୍ରିପଦା ସ୍ୱରାଟ୍ ଗାୟତ୍ରୀ (୬୬),
ଦ୍ୱିପଦା ଆର୍ତ୍ତୀ ଅନୁଷ୍ଟୁପ୍ (୬୭), ଆସୁରୀ ଅନୁଷ୍ଟୁପ୍ (୬୮, ୭୧), ଆସୁରୀ ପଞ୍ଜିଃ (୭୨-୭୪, ୭୯),
ଆସୁରୀ ଗାୟତ୍ରୀ (୭୫), ଆସୁରୀ ଉଷ୍ଟିକ୍ (୭୬), ଦୈବୀ ଜଗତୀ (୭୭), ଆସୁରୀ ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ (୭୮),
ଆସୁରୀ ଜଗତୀ (୮୦), ପ୍ରାଜାପତ୍ୟା ଅନୁଷ୍ଟୁପ୍ (୮୧), ସାମ୍ନୀ ବୃହତୀ (୮୨),
ସାମ୍ନୀ ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ (୮୩-୮୪), ଆସୁରୀ ବୃହତୀ (୮୫), ଚତୁଷ୍ପଦା କକୁଭୃତ୍ୟୁଷ୍ଟିକ୍ (୮୬),
[ଏକବସାନା (୨୭-୨୮, ୭୧-୮୨)], ଚତୁଷ୍ପଦା ଶଙ୍କୁମତ୍ୟୁଷ୍ଟିକ୍ (୮୭), ତ୍ର୍ୟବସାନା ପଥ୍ୟାପଞ୍ଜିଃ
(୮୮), ପଞ୍ଚପଦା ପଥ୍ୟାପଞ୍ଜିଃ (୮୯) । ଦେବତା - ଯମଃ, ମନ୍ତ୍ରୋକ୍ତା ଚ (୧-୮୦),
ପିତରଃ (୮୧-୮୨), ଅଗ୍ନିଃ (୮୮), ଚନ୍ଦ୍ରମା (୮୯)

=====

ଆ ରୋହତ ଜନିତ୍ରୀଂ ଜାତବେଦସଃ ପିତୃୟାଣିଃ ସଂ ବ ଆ ରୋହୟାମି ।
ଅବାତ୍ତବ୍ୟେଷିତୋ ହବ୍ୟବାହ ଇଜାନଂ ଯୁକ୍ତାଃ ସୁକୃତାଂ ଧତ୍ତ ଲୋକେ ॥୧॥

ଦେବା ଯଜ୍ଞମୃତବଃ କଳ୍ପୟନ୍ତି ହବିଃ ପୁରୋତାଶଂ ସୁତୋ ଯଜ୍ଞାୟାଧି ।
ତେଭିର୍ଯାହି ପଥିଭିର୍ଦେବୟାନ୍ନୈର୍ଯ୍ୟୌରୀଜାନାଃ ସ୍ୱର୍ଗଂ ଯନ୍ତି ଲୋକମ୍ ॥୨॥

ରତସ୍ୟ ପଛାମନୁ ପଶ୍ୟ ସାଧୁଜିରସଃ ସୁକୃତୋ ଯେନ ଯନ୍ତି ।
ତେଭିର୍ଯାହି ପଥିଭିଃ ସ୍ୱର୍ଗଂ ଯନ୍ତ୍ରାଦିତ୍ୟା ମଧୁ ଭକ୍ଷୟନ୍ତି ତୃତୀୟେ ନାକେ ଅଧି ବି ଶ୍ରୟସ୍ତୁ ॥୩॥

ତ୍ରୟଃ ସୁପର୍ଣ୍ଣା ଉପରସ୍ୟ ମାୟୁ ନାକସ୍ୟ ପୃଷ୍ଠେ ଅଧି ବିଷ୍ଣୁପି ଶ୍ରୀତାଃ ।
ସ୍ୱର୍ଗା ଲୋକା ଅମୃତେନ ବିଷ୍ଣା ଇଷମୂର୍ଜଂ ଯଜମାନାୟ ଦୁହ୍ରାମ୍ ॥୪॥

ଭୁହୁର୍ଦ୍ଧାଧାର ଦ୍ୟାମୁପଭୃଦନ୍ତରିଷଂ ପୁରା ଦାଧାର ପୃଥିବୀଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠାମ୍ ।
ପ୍ରତୀମାଂ ଲୋକା ଘୃତପୃଷ୍ଠାଃ ସ୍ୱର୍ଗାଃ କାମଂକାମଂ ଯଜମାନାୟ ଦୁହ୍ରାମ୍ ॥୫॥

ଧ୍ରୁବ ଆ ରୋହ ପୃଥିବୀଂ ବିଶ୍ୱଭୋଜସମନ୍ତରିଷମୁପଭୃଦା କ୍ରମସ୍ତୁ ।
ଭୁହୁ ଦ୍ୟାଂ ଗଚ୍ଛ ଯଜମାନେନ ସାକଂ ସୁବେଶ ବସ୍ତେନ ଦିଶଃ ପ୍ରପୀନାଃ ସର୍ବା ଧୂଷ୍ଣାହୃଣୀୟମାନାଃ ॥୬॥

ତୀର୍ଥେସ୍ତରନ୍ତି ପ୍ରବତୋ ମହୀରିତି ଯଜ୍ଞକୃତଃ ସୁକୃତୋ ଯେନ ଯନ୍ତି ।
ଅତ୍ରାଦଧୁର୍ଯ୍ୟଜମାନାୟ ଲୋକଂ ଦିଶୋ ଭୂତାନି ଯଦକଳ୍ପୟନ୍ତି ॥୭॥

ଅଙ୍ଗିରସାମୟନଂ ପୂର୍ବୋ ଅଗ୍ନିରାଦିତ୍ୟାନାମୟନଂ ଗାର୍ହପତ୍ୟୋ ଦକ୍ଷିଣାନାମୟନଂ ଦକ୍ଷିଣାଗ୍ନିଃ ।
ମହିମାନମଗ୍ନୈର୍ବହିତସ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମଣା ସମଙ୍ଗଃ ସର୍ବ ଉପ ଯାହି ଶଗ୍ନଃ ॥୮॥

ପୂର୍ବୋ ଅଗ୍ନିଷ୍ଟା ତପତୁ ଶଂ ପୁରସ୍ତାଚ୍ଛଂ ପଶ୍ଚାତ୍ତପତୁ ଗାର୍ହପତ୍ୟଃ ।
ଦକ୍ଷିଣାଗ୍ନିଷ୍ଠେ ତପତୁ ଶର୍ମ ବର୍ମୋତ୍ତରତୋ ମଧ୍ୟତୋ ଅନ୍ତରିକ୍ଷାଦିଶୋଦିଶୋ ଅଗ୍ନେ ପରି ପାହି
ଘୋରାତ୍ ॥୯॥

ଯୁୟମଗ୍ନେ ଶଂତମାଭିସ୍ତୁନୁଭିରୀଜାନମଭି ଲୋକଂ ସ୍ୱର୍ଗମ୍ ।
ଅଶ୍ୱା ଭୁତ୍ୱା ପୃଷ୍ଠିବାହୋ ବହାଥ ଯତ୍ର ଦେବୈଃ ସଧମାଦଂ ମଦନ୍ତି ॥୧୦॥

ଶମଗ୍ନେ ପଶ୍ଚାତ୍ତପ ଶଂ ପୁରସ୍ତାଛମୁତ୍ତରାଛମଧରାତ୍ତପୈନମ୍ ।
ଏକସ୍ତେଧା ବିହିତୋ ଜାତବେଦଃ ସମ୍ୟଗେନଂ ଧେହି ସୁକୃତାମ୍ ଲୋକେ ॥୧୧॥

ଶମଗ୍ନୟଃ ସମିକ୍ଷା ଆ ରତନ୍ତ୍ରାଂ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟଂ ମେଧ୍ୟଂ ଜାତବେଦସଃ ।
ଶୃତଂ କୃଶ୍ମନ୍ତ ଇହ ମାବ ଚିକ୍ଷିପନ୍ ॥୧୨॥

ୟଞ୍ଜି ଏତି ବିତତଃ କଳ୍ପମାନ ଇଜାନମଭି ଲୋକଂ ସ୍ୱର୍ଗମ୍ ।
ତମଗ୍ନୟଃ ସର୍ବଦୁତଂ ଭୁଷନ୍ତାଂ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟଂ ମେଧ୍ୟଂ ଜାତବେଦସଃ ॥୧୩॥

ଇଜାନଶ୍ଚିତମାରୁକ୍ଷଦଗ୍ନିଂ ନାକସ୍ୟ ପୃଷ୍ଠାଦିବମୁପ୍ତିଷ୍ୟନ୍ ।
ତସ୍ମୈ ପ୍ର ଭାତି ନଭସୋ ଜ୍ୟୋତିଷୀମାହ୍ନସ୍ୱର୍ଗଃ ପଞ୍ଚାଃ ସୁକୃତେ ଦେବୟାନଃ ॥୧୪॥

ଅଗ୍ନିହୌତାଧ୍ୱର୍ଯ୍ୟୁଷ୍ଠେ ବୃହସ୍ପତିରିନ୍ଦ୍ରୋ ବ୍ରହ୍ମା ଦକ୍ଷିଣତସ୍ତେ ଅସ୍ତୁ ।
ଦୁତୋଽୟଂ ସଂସ୍ଥିତୋ ଯଞ୍ଜି ଏତି ଯତ୍ର ପୂର୍ବମୟନଂ ଦୁତାନାମ୍ ॥୧୫॥

ଅପୂପବାନ୍ କ୍ଷୀରବାଂଶ୍ଚରୁରେହ ସୀଦତୁ ।
ଲୋକକୃତଃ ପଥିକୃତୋ ଯଜାମହେ ଯେ ଦେବାନାଂ ଦୁତଭାଗା ଇହ ସ୍ଥ ॥୧୬॥

ଅପୂପବାନ୍ ଦଧିବାଂଶ୍ଚରୁରେହ ସୀଦତୁ ।
ଲୋକକୃତଃ ପଥିକୃତୋ ଯଜାମହେ ଯେ ଦେବାନାଂ ଦୁତଭାଗା ଇହ ସ୍ଥ ॥୧୭॥

ଅପୂପବାନ୍ ଦ୍ରବ୍ୟବାଂଶ୍ଚରୁରେହ ସୀଦତୁ ।
ଲୋକକୃତଃ ପଥିକୃତୋ ଯଜାମହେ ଯେ ଦେବାନାଂ ଦୁତଭାଗା ଇହ ସ୍ଥ ॥୧୮॥

ଅପୂପବାନ୍ ଘୃତବାଂଶ୍ଚରୁରେହ ସୀଦତୁ ।
ଲୋକକୃତଃ ପଥିକୃତୋ ଯଜାମହେ ଯେ ଦେବାନାଂ ଦୁତଭାଗା ଇହ ସ୍ଥ ॥୧୯॥

ଅପୂପବାନ୍ ମାଂସବାଂଶ୍ଚରୂରେହ ସୀଦତୁ ।

ଲୋକକୃତଃ ପଥିକୃତୋ ଯଜାମହେ ଯେ ଦେବାନାଂ ଦୁତଭାଗା ଇହ ସ୍ଥ ||୨୦||

ଅପୂପବାନ୍ ଅନ୍ନବାଂଶ୍ଚରୂରେହ ସୀଦତୁ ।

ଲୋକକୃତଃ ପଥିକୃତୋ ଯଜାମହେ ଯେ ଦେବାନାଂ ଦୁତଭାଗା ଇହ ସ୍ଥ ||୨୧||

ଅପୂପବାନ୍ ମଧୁମାଂଶ୍ଚରୂରେହ ସୀଦତୁ ।

ଲୋକକୃତଃ ପଥିକୃତୋ ଯଜାମହେ ଯେ ଦେବାନାଂ ଦୁତଭାଗା ଇହ ସ୍ଥ ||୨୨||

ଅପୂପବାନ୍ ରସବାଂଶ୍ଚରୂରେହ ସୀଦତୁ ।

ଲୋକକୃତଃ ପଥିକୃତୋ ଯଜାମହେ ଯେ ଦେବାନାଂ ଦୁତଭାଗା ଇହ ସ୍ଥ ||୨୩||

ଅପୂପବାନ୍ ଅପବାଂଶ୍ଚରୂରେହ ସୀଦତୁ ।

ଲୋକକୃତଃ ପଥିକୃତୋ ଯଜାମହେ ଯେ ଦେବାନାଂ ଦୁତଭାଗା ଇହ ସ୍ଥ ||୨୪||

ଅପୂପାପିହିତାନ୍-କୁମ୍ଭାନ୍ୟାଂସ୍ତେ ଦେବା ଅଧାରୟନ୍ ।

ତେ ତେ ସନ୍ତୁ ସ୍ୱଧାବତ୍ତୋ ମଧୁମତ୍ତୋ ଘୃତଶ୍ଚୁତଃ ||୨୫||

ୟାସ୍ତେ ଧାନା ଅନ୍ନକିରାମି ତିଳମିଶ୍ରାଃ ସ୍ୱଧାବତୀଃ ।

ତାସ୍ତେ ସନ୍ତୁଦ୍-ଭୃୀଃ ପ୍ରଭୃତ୍ରାସ୍ତେ ଯମୋ ରାଜାନ୍ନୁ ମନ୍ୟତାମ୍ ||୨୬||

ଅକ୍ଷିତିଂ ଭୂୟସୀମ୍ ||୨୭||

ଦ୍ରଘଶ୍ଚସ୍ତନ୍ନ ପୃଥିବୀମନ୍ନୁ ଦ୍ୟାମିମଂ ଚ ଯୋନିମନ୍ନୁ ଯଶ୍ଚ ପୂର୍ବଃ ।

ସମାନଂ ଯୋନିମନ୍ନୁ ସଂଚରନ୍ତଂ ଦ୍ରଘଂ ଜୁହୋମ୍ୟନ୍ନୁ ସପ୍ତ ହୋତ୍ରାଃ ||୨୮||

ଶତଧାରଂ ବାୟୁମର୍କଂ ସ୍ୱର୍ବିଦଂ ନୃତକ୍ଷସସ୍ତେ ଅଭି ଚକ୍ଷତେ ରୟିମ୍ ।

ୟେ ପୃଣନ୍ତି ପ୍ର ଚ ଯଜ୍ଞନ୍ତି ସର୍ବଦା ତେ ଦୁହ୍ରତେ ଦକ୍ଷିଣାଂ ସପ୍ତମାତରମ୍ ||୨୯||

କୋଶଂ ଦୁହକ୍ତି କଲଶଂ ଚତୁର୍ବିଲମ୍ବିତାଂ ଧେନୁଂ ମଧୁମତୀଂ ସ୍ବସ୍ତୟେ ।
ଉର୍ଜଂ ମଦନ୍ତୀମଦିତିଂ ଜନେଷ୍ଠଗ୍ନେ ମା ହିଂସୀଃ ପରମେ ବ୍ୟୋମନ୍ ॥୩୦॥

ଏତତ୍ତେ ଦେବଃ ସବିତା ବାସୋ ଦଦାତି ଭର୍ତ୍ତବେ ।
ତତ୍ତ୍ଵଂ ଯୁମସ୍ୟ ରାଜ୍ୟେ ବସାନସ୍ତାର୍ପ୍ୟଂ ଚର ॥୩୧॥

ଧାନା ଧେନୁରଭବଦୁସ୍ତୋ ଅସ୍ୟାସ୍ତିଲୋଭବତ୍ ।
ତାଂ ବୈ ଯୁମସ୍ୟ ରାଜ୍ୟେ ଅକ୍ଷିତାମୁପ ଜୀବତି ॥୩୨॥

ଏତାସ୍ତେ ଅସୌ ଧେନବଃ କାମଦୁଘା ଭବନ୍ତୁ ।
ଏନୀଃ ଶ୍ୟେନୀଃ ସରୂପା ବିରୂପାସ୍ତିଲବସ୍ତା ଉପ ତିଷ୍ଠନ୍ତୁ ଦ୍ଵାତ୍ର ॥୩୩॥

ଏନୀର୍ଧାନା ହରିଣୀଃ ଶ୍ୟେନୀରସ୍ୟ କୃଷ୍ଣା ଧାନା ରୋହିଣୀର୍ଧେନବସ୍ତେ ।
ତିଲବସ୍ତା ଉର୍ଜମସ୍ତୈ ଦୁହାନା ବିଶ୍ଵାହା ସନ୍ତନପସ୍ତୁରନ୍ତୀଃ ॥୩୪॥

ବୈଶ୍ଵାନରେ ହବିରିଦଂ ଭୁହୋମି ସାହସ୍ରଂ ଶତଧାରମୁସ୍ତମ୍ ।
ସ ବିଭର୍ତ୍ତି ପିତରଂ ପିତାମହାନ୍ପ୍ରପିତାମହାନ୍-ବିଭର୍ତ୍ତି ପିନ୍ଦୁମାନଃ ॥୩୫॥

ସହସ୍ରଧାରଂ ଶତଧାରମୁସ୍ତମକ୍ଷିତଂ ବ୍ୟତ୍ୟମାନଂ ସଲିଲସ୍ୟ ପୃଷ୍ଠେ ।
ଉର୍ଜଂ ଦୁହାନମନପସ୍ତୁରନ୍ତମୁପାସତେ ପିତରଃ ସ୍ଵଧାଭିଃ ॥୩୬॥

ଇଦଂ କସାମ୍ନୁ ଚୟନେନ ଚିତଂ ତସ୍ରଜାତା ଅବ ପଶ୍ୟତେତ ।
ମର୍ତ୍ୟୋଽୟମମୃତତ୍ଵମେତି ତସ୍ତୈ ଗୃହାନ୍ କୃଣୁତ ଯାବସ୍ରବନ୍ତୁ ॥୩୭॥

ଇହୈବୈଧି ଧନସନିରିହତିଞ୍ଜ ଇହକ୍ରତୁଃ ।
ଇହୈଧି ବୀର୍ଯ୍ୟବତ୍ତରୋ ବୟୋଧା ଅପରାହତଃ ॥୩୮॥

ପୁତ୍ରଂ ପୌତ୍ରମଭିତର୍ପୟନ୍ତୀରାପୋ ମଧୁମତୀରିମାଃ ।
ସ୍ଵଧାଂ ପିତୃଭ୍ୟୋ ଅମୃତଂ ଦୁହାନା ଆପୋ ଦେବୀରୁଭୟାଂସ୍ତର୍ପୟନ୍ତୁ ॥୩୯॥

ଆପୋ ଅଗ୍ନିଂ ପ୍ର ହିଶୁତ ପିତୃର୍ଋପେମଂ ଯଜ୍ଞଂ ପିତରୋ ମେ ଭୁଷନ୍ତାମ୍ ।
ଆସୀନାମୂର୍ଜମୁପ ଯେ ସଚନ୍ତେ ତେ ନୋ ରୟିଂ ସର୍ବବୀରଂ ନି ଯଜ୍ଞାନ୍ ॥୪୦॥

ସମିକ୍ଷତେ ଅମର୍ତ୍ୟଂ ହବ୍ୟବାହଂ ଘୃତପ୍ରିୟମ୍ ।
ସ ବେଦ ନିହିତାନ୍ନିଧୀନ୍ପିତୃଋନ୍ପରାବତୋ ଗତାନ୍ ॥୪୧॥

ୟଂ ତେ ମନ୍ତ୍ରଂ ଯମୋଦନଂ ଯଜ୍ଞାଂସଂ ନିପୃଣାମି ତେ ।
ତେ ତେ ସନ୍ତୁ ସ୍ୱଧାବନ୍ତୋ ମଧୁମନ୍ତୋ ଘୃତଶ୍ଚୁତଃ ॥୪୨॥

ୟସ୍ତେ ଧାନା ଅନ୍ନକିରାମି ତିଲମିଶ୍ରାଃ ସ୍ୱଧାବତୀଃ ।
ତାସ୍ତେ ସନ୍ତୁଦ୍-ଭୃୀଃ ପ୍ରଭୃୀସ୍ତାସ୍ତେ ଯମୋ ରାଜାନ୍ନୁ ମନ୍ୟତାମ୍ ॥୪୩॥

ଇଦଂ ପୂର୍ବମପରଂ ନିୟାନଂ ଯେନା ତେ ପୂର୍ବେ ପିତରଃ ପରେତାଃ ।
ପୁରୋଗବା ଯେ ଅଭିସାରୋ ଅସ୍ୟ ତେ ତ୍ୱା ବହନ୍ତି ସୁକୃତାମୁ ଲୋକମ୍ ॥୪୪॥

ସରସ୍ୱତୀଂ ଦେବୟନ୍ତୋ ହବନ୍ତେ ସରସ୍ୱତୀମଧ୍ୱରେ ତାୟମାନେ ।
ସରସ୍ୱତୀଂ ସୁକୃତୋ ହବନ୍ତେ ସରସ୍ୱତୀ ଦାଶୁଷେ ବାୟଂ ଦାତ୍ ॥୪୫॥

ସରସ୍ୱତୀଂ ପିତରୋ ହବନ୍ତେ ଦକ୍ଷିଣା ଯଜ୍ଞମଭିନକ୍ଷମାଣାଃ ।
ଆସଦ୍ୟାସ୍ମିନ୍-ବର୍ହିଷି ମାଦୟଧ୍ୱମନମୀବା ଇଷ ଆ ଧେହ୍ୟସ୍ତେ ॥୪୬॥

ସରସ୍ୱତି ଯା ସରଥଂ ଯୟାଥୋକ୍-ଧୈଃ ସ୍ୱଧାଭିର୍ଦେବି ପିତୃଭିର୍ମଦନ୍ତୀ ।
ସହସ୍ରାର୍ଘମିତୋ ଅତ୍ର ଭାଗଂ ରାୟସ୍ତୋଷଂ ଯଜମାନାୟ ଧେହି ॥୪୭॥

ପୃଥିବୀଂ ତ୍ୱା ପୃଥିବ୍ୟାମା ବେଶୟାମି ଦେବୋ ନୋ ଧାତା ପ୍ର ତିରାତ୍ୟାୟୁଃ ।
ପରାପରେତା ବସୁବିଦ୍ୱୋ ଅସ୍ତ୍ରଧା ମୃତାଃ ପିତୃଷୁ ସଂ ଭବନ୍ତୁ ॥୪୮॥

ଆ ପ୍ର ଚ୍ୟବେଥାମପ ତନ୍ମୃଜେଥାଂ ଯଦ୍ୱାମଭିଭା ଅତ୍ରୋରୁଃ ।
ଅସ୍ତ୍ରାଦେତମନ୍ୱେନା ତଦ୍ୱଶୀୟୋ ଦାତୁଃ ପିତୃଷ୍ଟିହଭୋଜନୌ ମମ ॥୪୯॥

ଏୟମଗନ୍ ଦକ୍ଷିଣା ଭଦ୍ରତୋ ନୋ ଅନେନ ଦତ୍ତା ସୁଦୁଘା ବୟୋଧାଃ ।
ଯୌବନେ ଜୀବାନ୍ନୁପପଞ୍ଚତୀ ଜରା ପିତୃଭ୍ୟ ଉପସଂପରାଣୟାଦିମାନ୍ ॥୫୦॥

ଇଦଂ ପିତୃଭ୍ୟଃ ପ୍ର ଭରାମି ବହିର୍ଜୀବଂ ଦେବେଭ୍ୟ ଉତ୍ତରଂ ସ୍ତୃଣାମି ।
ତଦା ରୋହ ପୁରୁଷ ମେଧ୍ୟୋ ଭବନ୍ପ୍ରତି ତ୍ବା ଜାନନ୍ତୁ ପିତରଃ ପରେତମ୍ ॥୫୧॥

ଏଦଂ ବହିରସଦୋ ମେଧ୍ୟୋଃଭୂଃ ପ୍ରତି ତ୍ବା ଜାନନ୍ତୁ ପିତରଃ ପରେତମ୍ ।
ୟଥାପରୁ ତନ୍ନଂ ସଂ ଭରସ୍ମ ଗାତ୍ରାଣି ତେ ବ୍ରହ୍ମଣା କଳ୍ପୟାମି ॥୫୨॥

ପର୍ଣ୍ଣୋ ରାଜାପିଧାନଂ ଚରୁଣାମୂର୍ତ୍ତୋ ବଲଂ ସହ ଓଜୋ ନ ଆଗନ୍ ।
ଆୟୁର୍ଜୀବେଭ୍ୟୋ ବିଦଧଦୀର୍ଘାୟୁତ୍ଵାୟ ଶତଶାରଦାୟ ॥୫୩॥

ଉର୍ଜୋ ଭାଗୋ ଯ ଇମଂ ଜଜାନାଶ୍ଚାନାନାମାପିପତ୍ୟଂ ଜଗାମ ।
ତମର୍ଚତ ବିଶ୍ଵମିତ୍ରା ହବିର୍ଭିଃ ସ ନୋ ଯମଃ ପ୍ରତରଂ ଜୀବସେ ଧାତ୍ ॥୫୪॥

ୟଥା ଯମାୟ ହର୍ମ୍ୟମବପନ୍ପଞ୍ଚ ମାନବାଃ ।
ଏବା ବପାମି ହର୍ମ୍ୟଂ ଯଥା ମେ ଭୁରୟୋଃସତ ॥୫୫॥

ଇଦଂ ହିରଣ୍ୟଂ ବିଭୃହି ଯତ୍ନେ ପିତାବିଭଃ ପୁରା ।
ସ୍ଵର୍ଗଂ ଯତଃ ପିତୃର୍ହସ୍ତଂ ନିର୍ମୃତ୍ତି ଦକ୍ଷିଣମ୍ ॥୫୬॥

ୟେ ଚ ଜୀବା ଯେ ଚ ମୃତା ଯେ ଜାତା ଯେ ଚ ଯଜ୍ଞିୟାଃ ।
ତେଭ୍ୟୋ ଘୃତସ୍ୟ କୁଲ୍ୟୈତୁ ମଧୁଧାରା ବ୍ୟୁନ୍ନତୀ ॥୫୭॥

ବୃଷା ମତୀନାଂ ପବତେ ବିଚକ୍ଷଣଃ ସୂରୋ ଅହ୍ନାଂ ପ୍ରତରୀତୋଷସାଂ ଦିବଃ ।
ପ୍ରାଣଃ ସିନ୍ଧୁନାଂ କଲଶାଁ ଅତିକ୍ରଦଦିନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ହାବିମାବିଶନ୍ନନୀଷୟା ॥୫୮॥

ଦୈଷସ୍ତେ ଧୂମ ଉର୍ଣ୍ଣୋତୁ ଦିବି ଷଂଛୁକ୍ର ଆତତଃ ।
ସୂରୋ ନ ହି ଦ୍ୟୁତା ତ୍ଵଂ କୃପା ପାବକ ରୋଚସେ ॥୫୯॥

ପ୍ର ବା ଏତୀନ୍ଦୁରିନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ନିଷ୍ଠୁତିଂ ସଖା ସଖ୍ୟାନ୍ ପ୍ର ମିନାତି ସଂଗିରଃ ।
ମର୍ଯ୍ୟୁ ଇବ ଯୋଷାଃ ସମର୍ଷସ୍ତେ ସୋମଃ କଲଶେ ଶତୟୁମନା ପଥା ॥୭୦॥

ଅକ୍ଷନ୍ନମୀମଦନ୍ତ ହ୍ୟବ ପ୍ରିୟା ଅଧୁଷତ ।
ଅସ୍ତ୍ରୋଷତ ସ୍ବଭାନବୋ ବିପ୍ରା ଯୁବିଷ୍ଟା ଇମହେ ॥୭୧॥

ଆ ଯାତ ପିତରଃ ସୋମ୍ୟାସୋ ଗନ୍ତୁରୈଃ ପଥିଭିଃ ପିତୃୟାଣୈଃ ।
ଆୟୁରସ୍ଥୁଭ୍ୟଂ ଦଧତଃ ପ୍ରଜାଂ ଚ ରାୟଶ୍ଚ ପୋଷୈରଭି ନଃ ସଚଧୁମ୍ ॥୭୨॥

ପରା ଯାତ ପିତରଃ ସୋମ୍ୟାସୋ ଗନ୍ତୁରୈଃ ପଥିଭିଃ ପୂର୍ଯ୍ୟାଣୈଃ ।
ଅଧା ମାସି ପୁନରା ଯାତ ନୋ ଗୃହାନ୍ଦ୍ରବିରତୁଂ ସୁପ୍ରଜସଃ ସୁବୀରାଃ ॥୭୩॥

ୟଦ୍ବୋ ଅଗ୍ନିରଜହାଦେକମଙ୍ଗଂ ପିତୃଲୋକଂ ଗମୟଂ ଜାତବେଦାଃ ।
ତଦ୍ ଏତତ୍-ପୁନରା ପ୍ୟାୟୟାମି ସାଙ୍ଗାଃ ସ୍ବର୍ଗେ ପିତରୋ ମାଦୟଧୁମ୍ ॥୭୪॥

ଅଭୁଋତଃ ପ୍ରହିତୋ ଜାତବେଦାଃ ସାୟଂ ନ୍ୟନ୍ତୁ ଉପବନ୍ଧ୍ୟୋ ନୃଭିଃ ।
ପ୍ରାଦାଃ ପିତୃଭ୍ୟଃ ସ୍ବଧୟା ତେ ଅକ୍ଷନ୍ନଞ୍ଜି ତ୍ବଂ ଦେବ ପ୍ରୟତା ହବୀଂଷି ॥୭୫॥

ଅସୌ ହା ଇହ ତେ ମନଃ କକୁସ୍ଥଲମିବ ଜାମୟଃ ।
ଅଭ୍ୟୋନଂ ଭୁମ ଉର୍ଣ୍ଣୁହି ॥୭୬॥

ଶୁମ୍ଭନ୍ତାଂ ଲୋକାଃ ପିତୃଷଦନାଃ ପିତୃଷଦନେ ତ୍ବା ଲୋକ ଆ ସାଦୟାମି ॥୭୭॥

ୟେ ଅସ୍ଥାକଂ ପିତରସ୍ତେଷାଂ ବର୍ହିରସି ॥୭୮॥

ଉଦୁତ୍ତମଂ ବରୁଣ ପାଶମସ୍ତଦବାଧମଂ ବି ମଧ୍ୟମଂ ଶ୍ରଥାୟ ।
ଅଧା ବୟମାଦିତ୍ୟ ବ୍ରତେ ତବାନାଗସୋ ଅଦିତୟେ ସ୍ୟାମ ॥୭୯॥

ପ୍ରାସ୍ଥପ୍ରାଶାନ୍-ବରୁଣ ମୁଞ୍ଚି ସର୍ବାନ୍-ୟୈଃ ସମାମେ ବଧ୍ୟତେ ଯୈର୍ବ୍ୟାମେ ।
ଅଧା ଜୀବେମ ଶରଦଂ ଶତାନି ତ୍ବୟା ରାଜନ୍-ଗୁପିତା ରକ୍ଷମାଣାଃ ॥୮୦॥

ଅଗ୍ନିୟେ କବ୍ୟବାହନାୟ ସ୍ତୁତ୍ବା ନମଃ ||୭୧||

ସୋମାୟ ପିତୃମତେ ସ୍ତୁତ୍ବା ନମଃ ||୭୨||

ପିତୃଭ୍ୟଃ ସୋମବଦ୍-ଭ୍ୟଃ ସ୍ତୁତ୍ବା ନମଃ ||୭୩||

ୟମାୟ ପିତୃମତେ ସ୍ତୁତ୍ବା ନମଃ ||୭୪||

ଏତତ୍ତେ ପ୍ରତତାମହ ସ୍ତୁତ୍ବା ଯେ ଚ ତ୍ୱାମନୁ ||୭୫||

ଏତତ୍ତେ ତତାମହ ସ୍ତୁତ୍ବା ଯେ ଚ ତ୍ୱାମନୁ ||୭୬||

ଏତତ୍ତେ ତତ ସ୍ତୁତ୍ବା ||୭୭||

ସ୍ତୁତ୍ବା ପିତୃଭ୍ୟଃ ପୃଥିବିଷଦ୍-ଭ୍ୟଃ ||୭୮||

ସ୍ତୁତ୍ବା ପିତୃଭ୍ୟୋ ଅନ୍ତରିକ୍ଷସଦ୍-ଭ୍ୟଃ ||୭୯||

ସ୍ତୁତ୍ବା ପିତୃଭ୍ୟୋ ଦିବିଷଦ୍-ଭ୍ୟଃ ||୮୦||

ନମୋ ବଃ ପିତର ଉର୍ଜେ ନମୋ ବଃ ପିତରୋ ରସାୟ ||୮୧||

ନମୋ ବଃ ପିତରୋ ଭାମାୟ ନମୋ ବଃ ପିତରୋ ମନ୍ୟବେ ||୮୨||

ନମୋ ବଃ ପିତରୋ ଯଦ୍-ଘୋରଂ ତସ୍ମୈ ନମୋ ବଃ ପିତରୋ ଯଜ୍ଞୁରଂ ତସ୍ମୈ ||୮୩||

ନମୋ ବଃ ପିତରୋ ଯଜ୍ଞିବଂ ତସ୍ମୈ ନମୋ ବଃ ପିତରୋ ଯଜ୍ଞୋନଂ ତସ୍ମୈ ||୮୪||

ନମୋ ବଃ ପିତରଃ ସ୍ତୁତ୍ବା ବଃ ପିତରଃ ||୮୫||

ୟେତ୍ର ପିତରଃ ପିତରୋ ଯେତ୍ର ଯୁୟଂ ସ୍ତ ଯୁଷ୍ଟାସ୍ତେନୁ ଯୁୟଂ ତେଷାଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠା ଭୂୟସ୍ତ ||୮୬||

ୟ ଇହ ପିତରୋ ଜୀବା ଇହ ବୟଂ ସ୍ଥଃ |

ଅସ୍ତ୍ରାସ୍ତେନୁ ବୟଂ ତେଷାଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠା ଭୂୟସ୍ତ ||୮୭||

ଆ ତ୍ବାଗ୍ନ ଇଧୀମହି ଦ୍ୟୁମନ୍ତଂ ଦେବାଜରମ୍ ।
ୟଦ୍-ଘ ସା ତେ ପନୀୟସୀ ସମିଜୀଦୟତି ଦ୍ୟବି ।
ଇଷଂ ସ୍ତୋତୃଭ୍ୟ ଆ ଭର ॥୮୮॥

ଚନ୍ଦ୍ରମା ଅପ୍ସକ୍ରା ସୁପର୍ଣ୍ଣୋ ଧାବତେ ଦିବି ।
ନ ବୋ ହିରଣ୍ୟନେମୟଃ ପଦଂ ବିନ୍ଦନ୍ତି ବିଦ୍ୟୁତୋ ବିଭଂ ମେ ଅସ୍ୟ ରୋଦସୀ ॥୮୯॥

॥ ଇତି ଚତୁର୍ଥୋଽବସ୍ଥାବଳୀ ॥

॥ ଇତି ଅଷ୍ଟାଦଶଂ କାଣ୍ଡମ୍ ସମାପ୍ତମ୍ ॥

